

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 2

prosinec 2014

Co pro nás připravuje letošní zima?

Z obsahu:

Volby do zastupitelstva

počet zastupitelů ve Smiřicích klesl
kvůli úbytku obyvatel na 15

str. 5

85 let tenisu ve Smiřicích

historie budování tenisového areálu
až po současnost tenisového klubu

str. 16

Smiřice a Smiřičtí

co vedlo k popravě Jana Smiřického
a co všechno odkázal před svou smrtí

str. 22

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občané,

před Vámi je nové číslo Zpravodaje, druhé v tomto roce, což znamená blížící se svátky vánoční. Kromě této atmosféry klidu, které předchází všeobecný shon, se také uzavírá kalendářní rok a nastává doba bilancování.

První událostí, kterou je třeba zmínit, jsou nedávno proběhlé komunální volby. Ač samozřejmě slyším kritiku s podtextem, že je čas na změnu, tak mne velice těší, že naše uskupení nezávislých kandidátů obdrželo 45 % hlasů občanů, kteří přišli volit. To moc nekoresponduje s přáním některých osob o potřebě změny. Snažíme se při řešení problémů hledat systémová řešení s cílem nikomu nestránit a nikoho nepoškodit. Rozhodnutí je nutné přijímat každý den a s alibistickým přístupem se toho mnoho nevyřeší. Budeme se snažit v tomto trendu pokračovat a odvádět poctivou a svědomitou práci.

Těší mne i skutečnost, že drtivá většina úředníků a zaměstnanců města odvádí dobrou práci a přispívá tak svou trochou do mlýna. Dveře úřadu jsou otevřeny každému a věřím, že to tak většina obyvatel města vnímá.

Druhou věcí, kterou chci zmínit, je obnova fasády kaple. Po třech letech přípravných prací se v letošním roce konečně podařilo kapli natřít nátěrem, který byl památkáři vybrán. Je nutné v této souvislosti laickou veřejnost upozornit, že finální efekt se projeví až po konečném vyzrání vápenného nátěru, což může být až na jaře příštího roku. Po konečném vyzrání nátěru budou provedeny případné lokální retuše.

Zámeckému areálu se vůbec celkově blýská na lepší časy. Vlastník zámku provádí intenzivní rekonstrukci zámecké budovy a rovněž přípravu je rekonstrukci dvou menších hospodářských budov a kaplanky. Město

na základě zvolené strategie, která je založena na principu hledání zdrojů pro obnovu uvnitř areálu a ne na úkor daňových příjmů města, opravilo fasádu na bytovém domě čp. 620 (dům situovaný do parku) a vyměnilo okna na bytovém domě čp. 621 (vedle fortny). Město také nechalo detailně zaměřit objekt pivovaru, jelikož se na obzoru objevil investor s vážným zájmem o obnovu pivovaru.

Dalším problematickým okruhem, kterému se město věnuje, je parkování, a to především v centru města. Probíhá stavební řízení na rozšíření parkovacích kapacit v ulici Jiráskova jak do náměstí, tak před čp. 266 (Obecní dům). Toto stavební řízení rovněž obsahuje parkovací stání v ulici Spojovací (proti vchodu do ZŠ Smiřice). Věřím, že Vám budu moci v příštím Zpravodaji napsat, že tato parkoviště jsou již hotova.

V těchto dnech dokončovaná studie obnovy náměstí Míru také počítá s určitým rozšířením parkovacích kapacit kolem náměstí. Studii obnovy náměstí bychom rádi v prvním čtvrtletí příštího roku projednali na úrovni zastupitelstva a veřejnosti tak, abychom byli ve druhém čtvrtletí schopni zadat projekt pro stavební povolení. Realizačně by měla obnova náměstí proběhnout nejdéle v roce 2017. Smiřice jsou městem a město by si rozhodně zasloužilo plnohodnotné náměstí. V rámci obnovy náměstí by rovněž došlo k určitému rozšíření parkovacích kapacit v centru města.

To byl přehled aktuálních událostí, a tak mi závěrem dovoluji, abych Vám popřál klidné vánoční svátky a hodně štěstí a pevné zdraví v roce nadcházejícím.

Luboš Tuzar, starosta města

Slovo tajemnice města Smiřice

Vážení občané,

na závěr roku mi dovoluji několik slov k práci úřadu. V průběhu roku jsme procházeli náročným procesem a nakonec získali s vynikajícími výsledky atest shody dlouhodobého řízení informačních systémů veřejné správy s požadavky zákona č. 365/2000 Sb. Všichni zaměstnanci samozřejmě splňují kvalifikační předpoklady a požadavky, mají složené zvláštní zkoušky odborné způsobilosti tak, jak jim ukládá legislativa. Cílem naší práce je poskytovat služby občanům na profesionální úrovni. Bohužel mnohé agendy nám byly zákonodárci odebrány (např. občanské průkazy), což je pro veřejnost nepřijemné a zatěžující. Neustálé změny v legislativě nepřispívají stabilitě a pro občana je mnohdy velmi těžké se v této spleti vyznat. Společně s dalšími úřady našeho typu se snažíme vyvíjet aktivity směřující ke změně stávající situace.

V oblasti úklidu města a údržby veřejné zeleně již tradičně během roku vypomáhali brigádníci, ať již z řad nezaměstnaných či studentů. Náklady na tyto pracovníky snižujeme pomocí dotace úřadu práce. Při této příležitosti chci poděkovat všem občanům, kteří nás upozornili na problémy ve městě, ať je to poškozený chodník či nesvítící lampa. Nejsme sice velké město, nicméně není v našich silách zjistit vždy závadu okamžitě. Včasná informace pomůže vyřešit vše co nejrychleji, rozhodně lépe než pozdní kritika po hospodách.

Úspěšně pokračuje projekt Virtuální univerzity 3. věku, kde s každým semestrem stoupá počet studujících. Vytvořilo se zde příjemné prostředí a budeme rádi, když se po Novém roce připojí další zájemci. Bohužel naopak s prakticky nulovým zájmem se v průběhu roku setkala beseda s Policií ČR týkající se bezpečí seniorů nebo s Českou obchodní inspekcí na téma předváděcích akcí. Nicméně rádi bychom v podobných aktivitách pokračovali, možná si svoje posluchače najdou.

Na úřadu pracuje sociální pracovnice, která pomáhá občanům při řešení živých sociálních situací a zprostředkování sociálních služeb. V současné době je i k dispozici několik volných míst v domě s pečovatelskou službou, který je určen pro občany se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení.

O vánočních svátcích se říká, že jsou nejkrásnější v roce. Ať i pro vás jsou to klidné a radostné dny. Hodně zdraví a štěstí v příštím roce.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice města

Informace z Městského úřadu Smiřice

Městský úřad Smiřice vyzývá občany k dodržování předpisů upravujících dopravu na pozemních komunikacích

Množí se totiž případy, kdy nákladní vozidla firmy zajišťující svoz odpadů nejsou schopna projet mezi zaparkovanými osobními vozidly. Taková situace by mohla mít fatální následky například při potřebě průjezdu hasičů.

Paradoxně se většinou jedná o ulice v zástavbě rodinných domů, kde většina z nich disponuje parcelou s možností parkování.

Apelujeme tedy na občany v takovýchto lokalitách, aby vozidla parkovali prioritně na svých pozemcích, aby komunikace byly průjezdné a zároveň i přehledné, jinými slovy bezpečné.

Parkování na chodnících povoleno není, na vjezdu k nemovitosti při zachování odpovídající šíře pro průchod chodců možné je.

Dalším nešvarem jsou auta stojící v křižovatkách či u přechodů pro chodce. Obvodní oddělení PČR Smiřice a Městská policie Smiřice budou v budoucnu méně tolerantní k výše uvedeným dopravním přestupkům.

Sběr daňových přiznání za rok 2014

V pondělí 23. března 2015 v době od 8.00 do 11.30 a od 12.30 do 17.00 hodin budou v zasedací místnosti MěÚ Smiřice pracovníci Finančního úřadu v Hradci Králové provádět sběr daňových přiznání za rok 2014.

Opravy a rekonstrukce majetku města

Od září 2014 probíhá III. etapa opravy fasády pláště zámecké kaple ve Smiřicích. Tato oprava je realizována firmou Daniel Rykowski – PROKVALIT a cena této opravy by měla činit 998.109 Kč. Z této částky bude dotací z Programu zachrany architektonického dědictví, kterou poskytuje Ministerstvo kultury ČR, pokryto 450.000 Kč.

Během října a listopadu byly firmou General Building, s. r. o., konečně zlikvidovány betonové panely v areálu zámku, které dříve tvořily plochu sběrného dvora. Část panelů se použila pro vybudování boční příjezdové komunikace ke hřbitovu, která bude sloužit k vývozu kontejneru s odpadem ze hřbitova.

V listopadu provedla firma JABBON, spol. s r. o., výměnu oken v bytovém domě čp. 45 v Rodově. Ve dvou bytech tuto výměnu financovalo město (coby majitel), v dalších dvou bytech si uhradí výměnu již jejich noví majitelé.

I v prosinci probíhá oprava bývalé kotelny v Mlýnské ulici (za KD Dvora). Objekt prochází celkovou rekonstrukcí, při které byla opravena střecha, došlo k zateplení budovy a zhotovení nové fasády, byla vyměněna okna a dveře a odstraněn již nefunkční komín – zmíněné práce financuje město Smiřice. Probíhající stavební úpravy vnitřku objektu včetně jeho vybavení financuje nový nájemce, který by zde po jejich dokončení chtěl od ledna 2015 provozovat veterinární kliniku.

(MěÚ)

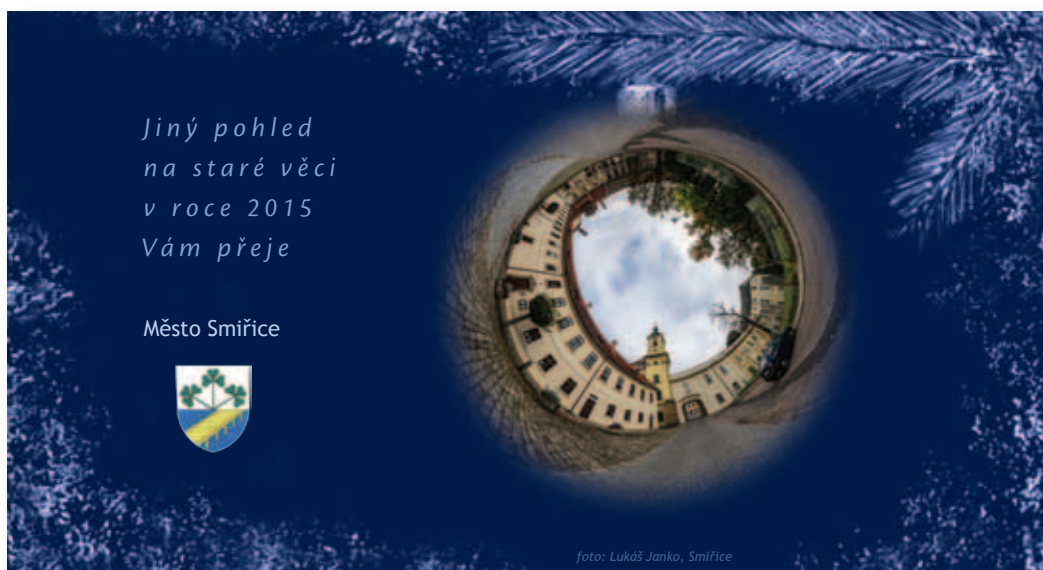

Aktuální stav bývalého sběrného dvora na Zámku – opravená střecha konírní, pokácené břízy, odvezené panely a srovnaný povrch.

Prosíme občany, aby pro vyřízení svých záležitostí na Městském úřadu Smiřice využívali úřední hodiny (pondělí a středa 7.30–11.30 a 12.30–17.00 hod.). V ostatní dny se může stát, že příslušného pracovníka nezastihnete, neboť může být pracovně mimo úřad. Je proto lépe si v takových případech jeho přítomnost předem telefonicky ověřit.

Děkujeme za pochopení.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 7. 6. 2014 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřic a obce Holohlav, kterého se zúčastnily děti: Jiří Exnar, Mikuláš Valter, Sebastian Schiller, Tomáš Janeček, Lucie Koudelková, Ondřej Plšek, Adam Hofman, Adéla Merkllová, Natálie Stříbrná, Jan Juriček, Tereza Slezáková, Jan Štofaňak, Klára Doležalová, Laura Hlavová a Elissa Čurejová.

Dne 27. 9. 2014 se vítání občánků zúčastnily děti: Julie Knytllová, Eliška Kadrnožková, Adam Špunar, Tomáš Marek, Karolína Pácaltová, Šarlota Čísárová, Matěj Richter, Tadeáš Veselovský a Eliška Bjalončíková.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:
červen – Zdenka Smolíková, srpen – Miloš Beránek

85. narozeniny oslavil:
říjen – Zdeněk Marek

90. narozeniny oslavil:
červenec – Václav Prostředník

Jubilantům gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a mnoho spokojenosti v kruhu rodinném.

SŇATKY (červen–listopad)

7. 6. kaple Zjevení Páně	Luboš Horký, Rožnov
Zuzana Ditzelová, Česká Třebová
20. 6. kaple Zjevení Páně	Josef Smitka, Rasošky
Jana Kultová, Rtně
20. 6. Erbovní sál	Tomáš Petruň, Vrchovnice
Jana Vršťalová, Vrchovnice
21. 6. kaple Zjevení Páně	Miroslav Lejp, Lochenice
Petra Šmudlová, Hradec Králové
21. 6. Smržov (u kapličky
Navštívení Panny Marie)	Vladimír Haken, Hradec Králové
Michaela Studýnková, Hradec Králové
28. 6. Erbovní sál	Marian Šrámek, Smiřice
Ladislava Kuchařová, Smiřice
5. 7. kaple Zjevení Páně	Jiří Cerman, Dvůr Králové nad Labem
Martina Schillerová, Slovensko
12. 7. Erbovní sál	Jiří Němeček, Neděliště
Věra Dostálová, Neděliště
12. 7. kaple Zjevení Páně	Milan Hajn, Hradec Králové
Jitka Matasová Wolflová, Plzeň
9. 8. Habřina, Chloumek	Jakub Dubský, Habřina
Helena Kotěrová, Černožice
15. 8. Erbovní sál	Michal Šín, Králíky
Andrea Pavlíčková, Staré Nechanice
15. 8. kaple Zjevení Páně	Jan Zvara, Lhota pod Hoříčkami
Aneta Heřmánková, Lhota pod Hoříčkami
16. 8. kaple Zjevení Páně	David Rieger, Holohlav
Hana Klozová, Nepolisy
16. 8. Erbovní sál	Petr Mikeš, Klenice
Jana Zemanová, Praha
16. 8. Erbovní sál	Pavel Janošič, Žiželeves
Lucie Libalová, Libřice
16. 8. kaple Zjevení Páně	Martin Hanzl, Holice
Dora Čertnerová, Jaroměř

22. 8. kaple Zjevení Páně	Jiří Nádvozník, Hradec Králové
Denisa Holá, Hradec Králové
23. 8. kaple Zjevení Páně	Jiří Šeda, Vysoké Mýto
Kateřina Nastoupilová, Habřina
23. 8. Erbovní sál	Vladimír Beneš, Hradec Králové
Iveta Marková, Holohlav
30. 8. kaple Zjevení Páně	Radek Věchet, Hradec Králové
Adéla Kalousková, Hradec Králové
13. 9. kaple Zjevení Páně	Petr Špatenka, Jaroměř
Gabriela Horáková, Jaroměř
19. 9. kaple Zjevení Páně	David Brzek, Hradec Králové
Iveta Jankovičová, Jasenná
27. 9. kaple Zjevení Páně	Pavel Vojtíšek, Hradec Králové
Alena Poslušná, Hradec Králové
4. 10. kaple Zjevení Páně	Petr Černošlavec, Jaroměř
Jana Antoňová, Praskačka
4. 10. kaple Zjevení Páně	Ladislav Seidl, Soutice
Veronika Hájková, Jaroměř
4. 10. kaple Zjevení Páně	Ladislav Khun, Všečary
Aneta Pršalová, Mžany
13. 11. kaple Zjevení Páně	Blanka Plasová, Hradec Králové
Petr Želiezko, Hradec Králové

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

červen – Ivan Dvořáček

červenec – Marie Stříbrná, Marie Škodová, Jaroslav Vítek, Josef Brentner

srpen – Oldřich Kopecký

září – Miloslava Hanzlíčková, Blanka Hradecká, Vladislav Opletal,
Josef Šmejcký, Eliška Bergerová

listopad – Oldřich Juriček, Marie Brožová, Radomila Brožová, Zdeněk
Kašše, František Šrůta, Eva Knapová, Věra Stoklasová

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených
údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Vzpomínáme ...

Dne 12. 12. 2014 uplyne
17 let od tragické smrti
naší maminky a babičky,
paní KVĚTOSLAVY VAŠKOVÉ
(* 28. 12. 1934 / † 12. 12. 1997)
rozené Rohlenové z Holohlav,
která by se 28. 12. 2014
dožila 80 let.

Stále s láskou vzpomínají děti Stanislav Semerák
a Ludmila Hrubá s rodinami.
Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Ludmila Hrubá, Náchod

Volby do zastupitelstva města

Ve dnech 10. a 11. října 2014 proběhly volby do Zastupitelstva města Smiřice. Vzhledem k poklesu počtu obyvatel klesl i počet volených zastupitelů – v období 2014–18 má zastupitelstvo 15 členů.

Z celkového počtu 2 365 zapsaných voličů se ve třech okrscích dostavilo do volební místnosti 992 voličů (tedy 41,95 %). Do voleb byly zaregistrovány 4 kandidátní listiny.

Komunistická strana Čech a Moravy získala 2 mandáty, Sdružení nezávislých kandidátů Volba pro Smiřice 7 mandátů, Občanská demokratická strana 1 mandát a sdružení politické strany DOMOV a nezávislých kandidátů SMIŘICE, RODOV, TROTINA – NÁŠ DOMOV obdrželo mandátů 5.

Nejmladším členem zastupitelstva je Bc. Lukáš Novotný (31 let), nejstarším Jiří Heřman (76 let). Nejvíce hlasů obdržel Luboš Tuzar – 578, největším „skokanem“ se stal Jiří Heřman – z 15. místa na kandidátce se dostal až na 5. místo (s 290 hlasy). Z 15 zastupitelů je pouze jedna žena (Ing. Eva Svobodová).

Složení zastupitelstva:

Starosta: Luboš Tuzar (SNK Volba pro Smiřice)

Místostarosta: Ing. Ladislav Koldrt (kandidoval za ODS)

Pavel Brož (kandidoval za KSČM) – předseda kontrolního výboru

Martin Černý (SNK Volba pro Smiřice)

Jiří Heřman (SMIŘICE, RODOV, TROTINA – NÁŠ DOMOV)

Lubomír Jandera (kandidoval za KSČM) – člen rady, oddávající

MUDr. Jiří Jarolímek (SNK Volba pro Smiřice)

Jan Koudelka (SNK Volba pro Smiřice)

Ing. Jindřich Litomiský (SMIŘICE, RODOV, TROTINA – NÁŠ DOMOV)

Bc. Lukáš Novotný (SMIŘICE, RODOV, TROTINA – NÁŠ DOMOV)

– předseda finančního výboru, oddávající

Mgr. Petr Rohlena (SNK Volba pro Smiřice) – člen rady

JUDr. Pavel Rousek (SNK Volba pro Smiřice) – člen rady

Ing. Eva Svobodová (SNK Volba pro Smiřice)

Ing. Lukáš Trávník (SMIŘICE, RODOV, TROTINA – NÁŠ DOMOV)

Ing. Miroslav Voňka (SMIŘICE, RODOV, TROTINA – NÁŠ DOMOV)

L. Reichová, foto: V. Sladký

Aktuální informace o provozu čistírny odpadních vod Danisco Czech Republic, a. s.

Technologie na anaerobní čištění odpadních vod, která byla instalována na čistírně odpadních vod v roce 2012 za účelem zlepšit účinnost čistírny a kvalitu odtoku, nepracuje s předpokládanou účinností a zároveň obtěžuje obyvatele Smiřic nepříjemným zápachem. Čistírna je ve zkušebním provozu, který byl se souhlasem Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, prodloužen do 15. 9. 2015, aby bylo možno závady odstranit.

Jak jsme Vás již informovali v červencovém Infoservisu, došlo k dohodě s dodavatelskou společností o odstranění technologie a její náhradě původním „bezzápachovým“ typem.

Byla vypracována projektová dokumentace pro stavební řízení a předána Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje ke schválení. Nejzazší předpokládaný termín pro udělení stavebního povolení je 28. 2. 2015, následně budou ihned zahájeny stavební práce.

Po dokončení stavebních prací proběhne instalace nového reaktoru a následně přepojení nové technologie během letní odstávky závodu. S cílem co nejvíce urychlit řešení problému byla letní odstávka z obvyklého srpnového termínu přesunuta na začátek července, tj. 1.–14. 7. 2015.

Současně probíhá monitorování zdrojů zápachu a jejich postupná eliminace nebo alespoň snížení. Byla zadána rozptylová studie pro ověření pohybu a koncentrace vybraných látek ovzduším.

Chápu, že problém trvá již dlouho. Nyní jsou už však podepsány všechny zásadní dohody, vypracovány potřebné dokumenty, definováno technické řešení a určen pevný termín realizace, takže je konečně vidět světlo na konci tunelu. Děkuji všem obyvatelům Smiřic, kteří nám svými připomínkami a aktivním monitorováním zápachu pomohli při řešení problému.

Ing. Blanka Valušová, ředitelka společnosti

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav

VÝSLEDKY VOLEB DO ZASTUPITELSTVA OBCE HOLOHLAVY konaných ve dnech 10. a 11. října 2014

VOLIČŮ	753	
VYDANÝCH OBÁLEK	410	
ODEVZDANÝCH OBÁLEK	410	
VOLILO % OBČANŮ	54,45%	
volební strana	jméno a příjmení	počet hlasů
<u>Sdružení nezávislých</u>		<u>2 114</u>
	Miloš MALÍNSKÝ	289
	Mgr. Josef HÁJEK	232
	Lenka NASVETROVÁ	226
	Josef HOLEČEK	219
	Ing. Vladislav FORMÁNEK	190
	Pavel HOJDÍK	175
<u>KSČM</u>		<u>415</u>
	Ondřej BRANDEJS	90
<u>Sdružení nezávislých SDH</u>		<u>676</u>
	Ing. Marek JAKUBSKÝ	111
	Roman PROKOP	91
<u>ODS</u>		<u>697</u>
	Petr ŠIMURDA	141
	Ing. Jiří ŠKRABKA	90

PODĚKOVÁNÍ ZASTUPITELŮM

Závěrečné zasedání zastupitelstva v měsíci září bylo již silně poznamenáno volební atmosférou. Do nového zastupitelstva nekandidovalo nebo se nedostalo 6 bývalých zastupitelů. Naši voliči dali přednost mladším, a proto máme tolik nováčků, kteří možná zvolí jiné priority v rozvoji naší obce. Občané rozhodli o tom, co je pro ně podstatné a co si přejí. Každý měl stejnou šanci kandidovat, právo volit anebo se na všechno vykašlat a nejít ani k volbám.

Nyní po volbách může zvolené ovládnout pocit, že patří k těm nejlepším. Je však docela možné, že ti ještě lepší tentokrát nekandidovali. Teprve následující čtyři roky ukážou kvalitu našeho nového zastupitelstva. Spokojen může být každý – když ne, tak za čtyři roky jsou volby znovu.

Takže nezbyvá než poděkovat šesti odcházejícím zastupitelům, protože každý přispěl ke společné práci a úspěšnému volebnímu období. Zvláštní poděkování patří paní Maruše Mrkosové a panu Jiřímu Matějkovi, kteří byli nejdéle sloužícími zastupiteli a zkušenými politiky.

CHODNÍK A MOST PŘES JORDÁN

Celou akci, kterou jsme plánovali šest let, se podařilo dotáhnout do konce. Problémy s odkupem pozemků, nadiktované podmínky Českých drah, Povodí Labe (správce potoka) a dalších majitelů inženýrských sítí se nám podařilo splnit nebo dojednat, a most s propojovací uličkou mezi lokalitou u Jordánu a uličkou k nádraží je na světě. Celá trasa je osvětlena pouličním osvětlením, stejně jako chodník přes pole do Smiřic. Tam nám zbývá pro jaro – až vyleze sluníčko – jen upravit recyklátem pěšinu vedle chodníčku, aby se spekl a občané na kole NEJEZDILI po chodníku. Škoda, že majitel jedné části pozemků nám odprodal jen 1,8 m pro šířku chodníku. Sloupky veřejného osvětlení mohly stát mimo chodník. Nyní bude na zastupitelích, jestli budeme pokračovat se stezkou z ulice Lipová do ulice Školní a dále.

Dva nové pohledy na cestu s mostkem přes Jordán zachytil Přemek Andrýs.

SILNICE I/33

Silnice se bude v roce 2015 rekonstruovat i s podloží, které tam pro tak frekventovaný provoz chybí. V současné době se zpracovává projektová dokumentace na tuto opravu, včetně propustků pod silnicí u hydroglobů (jako havarijní odtok) a k ulici Na Výsluní. Dojde na kanalizační přípojky od rodinných domků a odkanalizování vozovky v ulici Na Státní. Celá trasa rekonstrukce bude od odbočky na Rodov až k rybníku u Černožic.

Až bude celý povrch vozovky, chodníků a kanalizačních vpustí opraven, budou naši občané, bydlící u této silnice, spokojeni. Dvacet tisíc aut, projíždějících denně kolem jejich domů, už nebude způsobovat tak silné klepání oken a drnčení sklenic v kredenci. Ale pro nás, co bydlíme v sousedních ulicích a pro řidiče po dobu rekonstrukce – TO BUDE MAZEC!!! Když si uvědomíme, že např. nad rekonstruovanými kanalizačními propustkami bude malý ocelový mostek a řidiči budou muset projíždět krokem!!

OBNOVA LESNÍHO POROSTU POD CHLOUMKEM

Obec Holohlav je majitelem cca 6 hektarů lesních porostů. Smrkový les, kterému je dnes 15 let, je napaden kůrovcem. Napadená místa musíme dnes vykácet a osazovat feromonové lapače. Část lesa, která byla poznamenána v roce 2012 vichřicí a kterou naši občané vyčistili, jsme osázeli novými smrků a před zimou ošetřili proti okusu. V letošním roce, když vyrazily na jaře nové výhonky, nám je srnci ožrali a novými parůžky „vytloukli“. Kmínky smrků odrbali tak, že byly bez kůry. Své zařídila i divoká prasata. V současné době se celý pozemek oplocuje za vydatné spolupráce našich myslivců. Na jaře 2015 budeme velkou část malých smrků obnovovat.

Za bažantnicí budeme les rovněž obnovovat. Po vytěžení topolového lesa se pozemek nejdříve oplotí, a pak teprve budeme vysazovat „smíšený“ les. Od nových smrkových porostů vzhledem k rozšířenému kůrovci asi upustíme. Čeká nás tady velká práce.

BUDOVA OBECNÍHO ÚŘADU

Budova má již hrubou stavbu a jsou provedeny vnitřní instalace. Do konce března 2015 by měl být celý přístavek, kde budou kanceláře, dokončen, a to i včetně sociálního zázemí. Ve staré budově budou upraveny pouze vnitřní prostory. Venkovní fasádu a střechu si necháme na další roky. Tyto práce budou prováděny najednou s opravou sousedního objektu čp. 82, na kterém jsme se vším závislí.

VÝHLED AKCÍ NA VOLEBNÍ OBDOBÍ 2014–2018

Koncem listopadu proběhlo první zasedání zastupitelstva v novém složení. Vytyčili jsme si zde naše priority pro toto volební období. Jelikož se nám omladilo zastupitelstvo, jak již bylo napsáno, nebudeme se tolik zabývat obnovou chodníků, ale více se věnujeme volnočasovým aktivitám pro děti a mládež. Pro rok 2015 plán máme – dokončit modernizaci budovy obecního úřadu, kanalizaci a chodník v ulici Na Státní. To jsou inves-

tice za 3,5 milionu Kč. Současně budeme projekčně připravovat výstavbu sportoviště a dětského hřiště u Brodku, aby to vyhovovalo našim hasičům pro soutěže i našim sportovcům.

Další prioritou budou opravy našich vozovek v jednotlivých ulicích nástřikem, aby se nám živičné povrchy nerozsypaly. Lávkou při silnici I/33 opatříme novým zábradlím. Nebudeme zapomínat ani na obnovu zeleně. Na řadu se dostanou i další úkoly.

CO POPRÁT NA ZÁVĚR

Blíží se vánoční svátky a nový rok 2015. Přeji vám jménem zastupitelů i jménem svým klidné a pohodové svátky v rodině i u televizních pohádek. Do nového roku příjemný skluz, hodně zdraví, optimismu a slunce v duši.

Miloš Malínský

Útulek psů Smiřice

V letošním roce poskytl náš útulek dočasný azyl téměř třiceti opuštěným pejskům. Je velice potěšující, že z oněch třiceti pejsků je v naší péči momentálně pouze šestiletý Čert, který má trochu potíže s navázáním vztahu k novým lidem, asi sedmiletý jezevčík Kubíček a zhruba stejně starý celočerný kříženec německého ovčáka Faust (na snímku), který by byl nekomplikovaným hlídačem u domečku. Věřím, že i oni dostanou šanci.

V letošním roce proběhla na útulku jako již tradičně jarní a podzimní „Psí školička“, kde jsme se pokusili v deseti lekcích pomoci majitelům s výchovou, komunikací a základní poslušností jejich pejsků.

Každou středu nám v útulku s péčí o pejsky vzorně pomáhají členové kynologického kroužku „Tlapky“, který probíhá ve spolupráci s DDM Smiřice. Pokročilí členové kroužku se zde také věnují výcviku svých psů a věříme, že v příštím roce své výcvikové dovednosti zúročí při zkouškách záchranných psů.

Přesto, že léto bylo pro náš útulek poměrně náročné (v letních měsících byla dočasně více než zaplněna kapacita našeho útulku), uspořádali jsme příměstský tábor pro děti, opět ve spolupráci s DDM (na snímku dole děti při cestě do ZOO), a v srpnu jsme uspořádali výcvikový tábor.

Pro příští rok plánujeme výcvik zpestřit také nácvikem agility. Nákup dalších překážek financuje DDM ve Smiřicích.

Velký dík patří městu Smiřice, které nám zajišťuje prostřednictvím zaměstnanců technických služeb perfektní úpravu výcvikových prostor a navíc v letošním roce zajistilo novou střechu technického zázemí útulku. V neposlední řadě bych ráda poděkovala všem, kteří poskytli našemu útulku finanční či věcnou pomoc a také těm, kteří zpříjemnili našim psím obyvatelům pobyt procházkou.

Pomáhat můžete našemu útulku i nákupem kvalitních německých granulí Josera pro své pejsky a kočičky. Nabídku krmiv jsme rozšířili o americké granulace Taste of the Wild. Více o krmivech zjistíte na stránkách našeho e-shopu www.primatlapky.cz.

Těšíme se na spolupráci v roce 2015. Všem našim příznivcům a jejich čtyřnohým partákům přejeme krásný, pohodový a úspěšný rok 2015.

Edita Labíková, Útulek psů Smiřice

Ze života Základní školy Smiřice

DRAVCI

Pro všechny žáky naší školy byl 25. 9. na sportovním stadionu připraven naučný program skupiny Zayferus „Dravci“. Děti si mohly zblízka prohlédnout více než 20 živých dravých ptáků včetně sov, mezi kterými byli nejen zástupci našich dravců – káně, jestřáb, výr, ale také třeba exotický jihoamerický karančo. Žáky nejvíce zaujaly ukázky letu a ukázky simulovaného lovu. Všechny nás pak může těšit fakt, že výtěžek ze vstupného je použit pro záchranu zraněných dravců.

ANGLICKO-ČESKÝ HUDEBNÍ PROGRAM

Tomuto programu, který pro nás připravili kluci ze skupiny Memphis, předcházela příprava s pracovními listy. V těch se děti v angličtině seznámily s hudebními termíny, nástroji nebo zpěváky. Honza Řičař s Pavlem Urbanem dětem představili hudbu 50.–60. let. Mláďa a pěkné pěvecké výkony obou protagonistů děti strhly ke spontánní reakci. Po koncertě si v hodinách angličtiny žáci utvrdili získané termíny. Na jaře hoši představí žákům podobným způsobem hudbu konce 20. století a hudbu současnou.

O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH

Žákům 1. a 2. ročníku zpříjemnila 6. 10. dopolední výuku známá pohádka „O dvanácti měsíčkách“. Děti zhlédly ve Dvorně klasické divadelní představení se zajímavou scénou, kulisami, kostýmy, světly i hudbou. Herci podali přesvědčivé výkony, v případě zlé sestry natolik věrohodný, že se některé děti dokonce bály! Naštěstí dobro zvítězilo a zlo bylo potrestáno, jak to má v pohádkách být. Škoda, že v reálném životě tomu tak není!

DNY PRO IZRAEL

Dne 8. 10. navštívili žáci 9. ročníku filmové představení s názvem Běž, chlapče, běž. Film polských tvůrců získal zvláštní ocenění na Filmovém festivalu ve Zlíně pro svůj přínos k tematice holocaustu. Naše žáky velice zaujal příběh dvanáctiletého chlapce, kterému se podařilo v r. 1942 uprchnout z varšavského ghetta. Na svém útěku před nacisty prožil mnoho strádání a bolesti, hladu a opovržení a také těžký úraz, který z malého klučiny udělal doživotního invalidu. Chlapec se dožil konce války a celý dospělý život věnoval Židům postiženým válkou. Film se silným citovým nábojem se stal pro naše žáky skutečným kulturním prožitkem.

TÝDENNÍ TERÉNNÍ EKOLOGICKÉ CVIČENÍ

Týden od 13. do 17. 10. prožila šestá třída v Horním Maršově. Děti se seznámily s možnostmi třídění odpadu, ochrany krajiny a vodních zdrojů. Probádaly místní potok, kde našly spoustu živočichů. Historii Maršova a okolí předvedli všichni v krátkých divadelních představeních. Záběhem byla pro děti imaginární cesta na neznámý ostrov a setkání s vyhynulým ptákem DODO nebo vlastnoruční dojení kozího stáda. Týmové hry přispěly k lepší spolupráci celé třídy. Domů odjížděly děti s nadšením a vlastnoručně vyrobenými dárky, korálkovými náušnicemi, dřevěnými knoflíky nebo svíčkami.

JABLÍČKOVÝ DEN

Dne 14. 10. proběhl v prvních třídách Jablíčkový den. Děti si o jablkách vyprávěly, počítaly je, ochutnávaly, vymalovávaly a dokonce otiskovaly. Šikovné maminky napekly z jablek dobroty, a tak mohli žáci završit netradiční výuku ochutnávkou štrúdlů, koláčů i křížal. Všichni si tak mohli ověřit, že obyčejné jablko může být mnohdy chutnější a zdravější než exotické ovoce.

DRAKIÁDA

Již 7. ročník Drakiády se uskutečnil v neděli 19. 10. na biocentru Obora. Účastníci se letos scházeli pozvolna, ale nakonec se prostranství zaplnilo více než třiceti přihlášenými dětmi. Dostat draky na oblohu nebylo kvůli mírnému větríku snadné, ale nakonec se to díky obětavosti rodičů podařilo. Nejvýše vylétl drak Daniele Haužvicové, na druhém místě se vznášel drak Ondřeje Jermanna a na třetí místo si vzlétl drak Štěpána Šrámka. Nejkrásnějšího draka měla Karolína Bartolšicová, druhé místo získal drak Věry Kalouskové a třetím nejhezčím byl drak Aleny Cejnarové. Děti si také zasoutěžily v doprovodných disciplínách a zájemci si na závěr opekli vuřty. Letošní Drakiáda se i díky šikovnému moderátorovi opět vydařila.

DĚJEPISNÁ EXKURZE DO ARCHEOPARKU VE VĚŠTARECH

Žáci 6. ročníku navštívili dne 21. 10. Archeopark ve Věštarech. Po prohlídce nové třípatrové expozice pravěku měli možnost projít i venkovní areál, kde je zaujala hlavně replika pravěké polozemnice. Sami si vyzkoušeli některé činnosti prakticky – práci dřevěnou motykou či rýcí holí nebo použití prvních zbraní – kopí. Žáky zaujala možnost přenést se na chvíli do období pravěku.

PŘÍRODOVĚDNÝ KLOKAN 2014

Žáci 8. a 9. ročníku se zúčastnili celostátní soutěže Přírodovědný klokan 2014, která prověřila jejich znalosti a rozhled v oblasti přírodních věd. Nejvíce bodů získal Martin Müller (9. tř.) 84 bodů, Vojtěch Krtek (9. tř.) 71 bodů a Lukáš Mikunda (8. tř.) a Jan Suchánek (8. tř.) s 69 body.

SBĚR KAŠTANŮ A ŽALUDŮ

Tak, jako každý podzim, se žáci naší školy zapojili do sběru kaštanů a žaludů. Lesníci z Krkonošského národního parku si letos odvezli celkem 2 140 kilogramů.

Umístění tříd:

1. místo: 4. – 676 kg
2. místo: 5. A – 315 kg
3. místo: 5. B – 305 kg.

Nejlepší sběrači:

1. místo: Haužvicová Daniela (5. B) – 234 kg
2. místo: Ševčíková Hana (4.) – 206 kg
Ševčík Marek (2. B) – 206 kg
3. místo: Postupa Patrik (4.) – 203 kg.

Všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Mistrovství ČR sprintových štafet

Dne 14. 9. 2014 se uskutečnilo Mistrovství ČR sprintových štafet v ulicích Smiřic, pořádané Slavii Hradec Králové. Toto mistrovství bylo vysáno pro tyto kategorie smíšených štafet: dorost, dospělí, žáci a veteráni. Hlavní kategorii dospělých zaznamenávala ČT4.

Já přidávám foto z tohoto klání, a to ze startu, průběhu, proskoku cílem vítězné štafety a stupně vítězů, na kterých jsou tyto štafety:

- 1) SK Praga PGP1
- 2) SK Žabovřesky Brno ZBM1
- 3) OK 99 Hradec Králové PHK1

Výsledky ostatních kategorií jsou na stránkách www.shk-ob.cz.

Vladimír Sladký

Zprávičky ze smiřické školičky

DĚTI CELÉHO SVĚTA – ASIJSKÝ PODZIM

Asie je největší světadíl. Většina leží na severní polokouli a rozkládá se od zmrzlé Sibíře na severu po tropické deštné lesy Indonésie na jihu. Mezi tím jsou jedny z nejněhostinnějších míst na světě. V asijském vnitrozemí bývá žhavé léto a krutá zima. Žije zde, stejně jako u nás, spousta dětí, které si rády hrají a chtějí se dozvědět něco o nás, stejně tak my o nich.

Zjistili jsme, že náš vzhled, zvyky, strava jsou jiné a vyzkoušeli jsme je. Než jsme začali pít čaj z mističky a jíst rýži hůlkami, naučili jsme se básničku:

*„Čendo, chystej svačiny,
poletíme do Číny.
Číňani a Číňanky
mají černé copánky.
Na čepici mají špičky,
místo lžiček dlouhé tyčky.
Také často pijí čaj.
Jo, Číňani, ti se mají.“*

Od třídy žabiček a „Pandy“ jsme dostali domácí úkol, vyrobit doma s maminkou a tatínkem vějíř nebo lampion, o jehož původu a využití jsme si četli. Vše se nám povedlo, jsme šikulky.

TAKÉ UŽ ZNÁME MEDVÍDKA PANDU, ZNÁTE HO TAKY?

Panda velká, v překladu „kočičí-stopá černá-a-bílá“, je savec nyní řazený do čeledi medvědovití. Žije v hornatých oblastech centrální části Čínské lidové republiky, jako je například Sečuán. Od druhé poloviny 20. století se panda stala národním symbolem Číny a je zobrazována na čínských zlatých mincích.

Panda velká žije téměř nepřetržitě uvnitř bambusových houštin. Přestože se řadí mezi šelmy, je její potrava převážně rostlinná. Po odborné stránce je všežravcem, neboť je známo, že se příležitostně živí vejci a spolu s bambusem konzumuje také nějaký hmyz. Jsou to pro ni nezbytné zdroje bílkovin. Při žvýkání se jí třesou uši.

Její tlapa je velmi neobvyklá – s „palcem“ a pěti prsty; „palec“ je ve skutečnosti modifikovaná kost zápěstí. Dospělá panda váží 75–160 kg, je dlouhá 1,6–1,9 m. Ocas pandy je krátký, jen 12–13 cm dlouhý.

A CO BYLO DÁL?

Říká se, že pes je nejlepším přítelem a kamarádem člověka, a tak za námi přišla opět paní cvičitelka se svými dvěma čtyřnohými kamarády a besedou „Mámo, táto, já chci psa“.

Zde jsme měli možnost překonat strach ze psa, pohladit si ho a dát mu pamlsk.

Hned následující den jsme se vydali se všemi dětmi naší MŠ na smiřické

hřiště, abychom zhlédli sokolníky, kteří nám představili mnoho dravců – „Orli, supi, kondori“.

Příjemně jsme se báli při pohádce „O dvanácti měsíčkách“ ve Dvoraně.

O tom, jak Jeníček s Mařenkou loupali perníček z chaloupky zlé ježibaby, nám vyprávěl Kašpárek.

V tomto měsíci naší MŠ navštívila paní spisovatelka Jitka Vítová se svou dvoudílnou knížkou „O Květušce a Tesaříkovi“, ze které nám přečetla několik úryvků.

Už víme, že hmyz má šest nohou a pavouci osm. Mimo to jsme si na památku vybarvili krásnou omalovánku. Další příběhy „O Květušce a Tesaříkovi“ si budeme číst ve školce před spinkáním. Už se těšíme.

Blíží se Vánoce a my se na ně jako každý rok moc těšíme. Přejeme pohodové svátky a celý následující rok 2015.

Adélka Všečetná

Novinky ze Střední školy potravinářské

Střední škola potravinářská má své sídlo v nové budově ve Smečích od roku 1998. Připomínám čtenářům, že stavba započala v roce 1997 a byla slavnostně uvedena do provozu 1. 9. 1998. O letošních hlavních prázdninách probíhal v areálu školy opět čilý stavební ruch. Díky úspěšnému projektu podanému v roce 2011 na základě 28. výzvy OPŽP 3.2.1 realizace úspor energie a finanční podpory zřizovatele školy Královéhradeckého kraje jsme získali částku cca 5,3 mil. Kč na zateplení budovy, teplovodní vytápění, tepelné čerpadlo, tepelnou izolaci střechy, výměnu oken. Výběrovým řízením dvou dílčích částí (vlastní zateplení a tepelné čerpadlo) byla vysoutěžena firma Stylbau, s. r. o., Hradec Králové a EVČ, s. r. o., Pardubice, které stavbu realizovaly. Vše se podařilo během dvou prázdninových měsíců.

Součástí školy je výukové centrum odborného výcviku s domovem mládeže v Černožicích. I tato budova prošla úspěšnou stavební obnovou započatou v roce 2013 a dokončenou na konci prázdnin 2014. Opět díky podanému projektu výzvy Operačního programu životního prostředí a podpory Královéhradeckého kraje jsme získali bezmála 6,5 mil. Kč na zateplení, novou, tepelně izolovanou střechu, výměnu oken, výměnu topné soustavy vč. tepelného čerpadla. Jednotlivé části zakázky vysoutěžila firma Stating, s. r. o. a firma EVČ, s. r. o., Pardubice. V budově byly zrekonstruovány dílny pro pekaře, cukráře, kuchaře a zřízen cvičný bar s jídelnou pro kuchaře-číšníky, a to tak, aby vše vyhovovalo hygienickým předpisům. Domov mládeže slouží jako ubytovna pro turisty a rekreanty, tuto službu škola poskytuje v rámci doplňkové činnosti.

S potěšením lze konstatovat, že škola má vytvořené odpovídající podmínky pro výuku potravinářských a gastronomických oborů. Členství a partnerská spolupráce s Asociací kuchařů a cukrářů a Svazem pekařů a cukrářů umocňuje profesní vzdělávání žáků. Všichni absolventi školy získávají po úspěšném absolvování školy EUROPASS, což je dokument, který pomáhá lidem získat práci i v zahraničí a který dostávají absolventi českých škol k vysvědčení a výučnímu listu, a to v českém, anglickém a německém jazyce. Europass nevyjadřuje známky, ale kompetence absolventa, jeho možné uplatnění a úroveň jeho kvalifikace.

V přípravě žáků je velký důraz kladen na jazykové znalosti. Ve škole se učí angličtina a němčina, z toho gastronomické obory se vzdělávají v obou jazycích po celou dobu studia. U všech oborů je ve školním programu zařazena část odborného cizího jazyka. Velkou podporu v přípravě žáků na vstup do života (výuce žáků) mají vedle cizího jazyka témata směřující k finanční gramotnosti žáků, k orientaci ve světě financí, sestavování rodinného rozpočtu apod.

Přáním všech je, aby ve škole byl dostatečný počet kvalitních žáků a byla překonána krize v poklesu zájemců o tato tradiční řemesla.

Od roku 2010 vzděláváme také dospělé formou akreditovaných kurzů. V rámci udržitelnosti tří projektů nabízíme dospělým mnoho zajímavých

odborných programů a v souladu s požadavky národní soustavy kvalifikací (NSK) je připravujeme na vykonání zkoušky z příslušné profesní kvalifikace, na základě které obdrží certifikát formou osvědčení. Pokud získají patřičný počet těchto zkoušek NSK, mohou vykonat i závěrečnou zkoušku a získat tak výuční list. Podrobnosti o této vzdělávací možnosti najdete na našem webu www.ssp-smirice.cz.

Jednou z významných aktivit školy je již tradičně pořádaná vánoční výstava pro žáky končících ročníků ZŠ i širokou veřejnost, na které žáci školy se svými pedagogy prezentují činnosti z projektového vyučování jednotlivých předmětů vyučovaných na škole. Částečně bývají některá témata odvysílána i v Českém rozhlasu. Všechny nás těší nejen příznivý ohlas přímých návštěvníků výstavy, ale také ohlas posluchačů.

Letošní výstava, na kterou jste srdečně zváni, bude probíhat ve dnech 5. a 6. prosince 2014 od 10.00 do 16.00 hodin.

Ing. Ema Baboráková, ředitelka školy

MŇAMY MŇAM, TO SI DÁM, SALÁTEK SI UDĚLÁM aneb netradiční bramborový salát

Tentokrát jsme naši oblíbenou kulinářskou soutěž vyhlásily o něco dříve, děti nosily recepty na zajímavý bramborový salát už od října. Desátý jubilejní ročník provázelo logo „DOSTALI JSTE TAKÉ CHUTĚ? DO KNIHOVNY HONEM HBITĚ. JE TO PROSTĚ IDYLA, VŽDYŤ NÁS ČEKÁ HOSTINA“. Všechny výtvary, doplněné barevnými ilustracemi, byly odměněny malou sladkostí a tři nejzdařilejší i vyzkoušeny. Ochutnávka proběhla ve středu 10. prosince.

Již počtvrté byly v Erbovním sále prvňáčkům předávány SLABIKÁŘE. Svým vystoupením ukázali žáci všem přítomným, jak byli pilní a co se od začátku školního roku naučili. K příjemné atmosféře čtvrtečního dopoledne 27. listopadu přispělo i vystoupení malých muzikantů ze čtvrté třídy smířické základní školy. Ani tentokrát jsme my, knihovnice, nezapomněly na závěrečné překvapení v podobě kouzelného čokoládového slabikáře.

Projekt LOVCI PEREL, do kterého se smířická knihovna zapojila v únoru 2014, se ukázal jako velice úspěšný. Děti lovily perlorodky až do konce listopadu. Pak následovalo vyhodnocování a odměňování těch nejlepších. V knihovnickém krámku pak mohly děti utrácet své získané MORIONY. Ani tentokrát nebyli naši malí čtenáři ošizeni o ADVENTNÍ LOSOVÁNÍ. Všichni ti, kteří měli štěstí, si pak mohli vybrat dárek pod stromčkem.

Jak jsme již avizovaly v prvním čísle letošního Zpravodaje, připravily jsme pro návštěvníky dospělého oddělení anketu o spokojenosti uživatelů knihovny. Během měsíce října využilo 23 % čtenářů možnost vyjádřit své připomínky a hodnocení naší knihovny. Průzkumu se zúčastnilo 76 % žen a 24 % mužů, což odpovídá i dlouhodobému poměru registrovaných čtenářů. Z hlediska vzdělání největší skupinu tvořili absolventi středních škol s maturitou – 42 %, vysokoškolské vzdělání vykazovalo 22 %, učňovské

a středoškolské bez maturity 21 %, vyšší odborné 9 % a 6 % bylo se základním vzděláním. Nejpočetnější skupinou, která navštěvuje oddělení knihovny pro dospělé, jsou pracující – 54 %, pak následují důchodci 31 %, studenti 8 %, ženy v domácnosti 6 % a sociální strukturu uzavírá 1 % nezaměstnaných.

Více jak 95 % dotazovaných bylo velmi spokojeno s prostory knihovny, se službami, s odbornými znalostmi a vstřícností knihovnic. Téměř 65 % bylo velmi spokojeno nebo spokojeno se složením knihovního fondu a webovými stránkami. Několik připomínek bylo pouze k rychlosti internetu a k přístupu do knihovny po dřevěném schodišti. Tohoto problému jsme si vědomy a snažíme se hůře pohyblivým čtenářům pomáhat. Těší nás, že 78 % čtenářů hodnotí celkovou úroveň naší knihovny na výbornou a 22 % velmi dobře. Máme velkou radost, že knihovna je vnímána jako příjemná, důležitá a nepostradatelná kulturní instituce.

PŘEJEME VŠEM KRÁSNÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK!

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Mažoretky IZABEL a IZABELKY

V posledním čísle Zpravodaje jsme se s Vámi rozloučili s neskromným přáním dalšího úspěchu. Proto se můžeme v tomto vydání pochlubit úspěchem, na který tým Izabel může být opravdu hrdý.

Na finále mezinárodního MIA festivalu konaného dne 25. 5. 2014 odjely reprezentovat obě skupiny – Izabel a Izabelky + 2 dívky se sólem. Více jak 4 800 soutěžících se zúčastnilo oslavy 15. narozenin sdružení Děti fitness aneb sportem proti drogám v rámci MIA festivalu 2014 v luxusních prostorách pražského paláce Lucerna. Jednalo se o unikátní akci, kdy se na dvou stageích představilo více jak 550 sestav z České, Slovenské republiky, ale i Ruska. Závodníci se do velkého finále probíjeli ze semifinálových kol pořádaných například v Plzni, Českých Budějovicích, Brandýse nad Labem, odkud postoupily oba týmy, nebo Otrokovicích. Diváci, kterých bylo několik set, tak mohli vidět nádherné choreografie mažoretek, cheerleaders, aerobiku, streetu, lidových tanců, orientu, latinskoamerických tanců aj. Součástí soutěže byl i nedělní průvod po Václavském náměstí, tzv. Karnevaláček. Toto finále přenášela internetová televize pod stránkami MIA.

Den byl pro všechny zúčastněné (mažoretky + fandící publikum od našich týmů) velmi náročný a dlouhý, ale třešničkou na dortu bylo vítězství skupiny IZABEL na tomto prestižním festivalu. Radost byla ohromná a za 1. místo si holky odvezly medaile z křišťálu, každá diplom, pro tým zlatý pohár. Trenérka Gabriela Kubáková byla oceněna certifikátem za výbornou práci s dětmi. Druhý tým Izabelek skončil na 6. místě, pro ně velký úspěch. Musíme si uvědomit, že to bylo pro ně první vystoupení před tak velkým obecnstvem a konkurencí. Sóla také skončila velmi dobře. Baluchová Denisa vyhrála 2. místo a Broulíková Veronika vybojovala 4. místo.

Za týden měly malé mažoretky vystoupení na dětském dni v Hořiněvsi dne 1. 6. 2014. Odtud si za své vystoupení odvezly sladké odměny. V Holohlavech se konal Den dětí až 7. 6. 2014. Jako každý rok se konal v místním parku s velmi bohatým programem. Mažoretky Izabel a Izabelky program slavnostně zahajovaly. Zanedlouho si na stejném pódiu zopakovaly mažoretky svoje vystoupení na zahradní slavnosti MŠ, která se uskutečnila 18. 6. 2014.

Nabitý program pro Izabelky nekončil, jelikož vystoupily na dětském dnu v Libřicích dne 21. 6. 2014, ten samý den se zúčastnil druhý tým Izabel soutěže mažoretek v Chotěboři. Velkým překvapením pro nás bylo, že v porotě usedla Gabriela Kratochvílová – bývalá mažoretky z Chotěboře. Jistě ji znáte z televizních novin, které uvádí s Romanem Šebrlem. Na soutěži se nám líbilo, jelikož na 1. ročník byla velmi kvalitně zorganizována a odehrávala se ve velké sportovní hale, čímž měli pohodlí jak diváci, tak soutěžící. Z této soutěže jsme si, kromě fotky s Miss Gabrielou Kratochvílovou, přivezly hlavně bronzové medaile, kterými jsme uzavřely sezónu. Sami usoudíte, že ke konci sezóny byly mažoretky tak vyčerpány, že odpočinek v podobě letních prázdnin si skutečně zasloužily.

Nová sezóna začala zápisem v polovině září. Nejstarší dívky se sešly v původní sestavě, u mini mažoretek se řady rozšířily o nové tváře. Přejeme jim dlouhou výdrž v tomto sportu!!!

Měsíc se rychle překlul a Izabel a Izabelky čekala první soutěž. Oba týmy soutěžily se skladbou nacvičenou před prázdninami, proto potřebovaly znovu dostat vše dokonale pod kůži. Využili jsme možnosti uspořádat soustředění v tělocvičně ZŠ Smiřice a domluvili se na pronájmu i ke konci listopadu. Tímto děkujeme za ochotu a vstřícnost vedení ZŠ Smiřice. Izabel zde mohou nacvičit skladby na vystoupení pro plesovou sezónu. Dovolujeme si Vám touto cestou nabídnout vystoupení pro Vaši firmu nebo organizaci. Rádi budeme vystupovat při pořádání Vašich akcí a na soukromých večírcích ke konci letošního roku. Koho nabídka zaujala, může na našich stránkách www.mazoretky-izabel.estranky.cz získat kontakt a další bližší informace.

Dne 25. 10. jsme se účastnily soutěže Pohár lanškrounské koruny 2014, mini IZABEL – velká formace a IZABEL – velká formace a miniformace. Rozjezd na soutěži byl raketový. Miniformace IZABEL získala za skladbu Honey, honey 1. místo – zlatý pohár a každá svoji medaili. Bohužel ve velké formaci nám medaile utekla a tým se umístil na 4. místě. Malé Izabelky tentokrát sbíraly spíše zkušenosti a mohly okouknout konkurenci ve své kategorii.

Zimní období pro mažoretky bude především o tvrdé práci při trénincích a pilování nových skladeb pro další soutěže a vystoupení. Těšíme se na setkání s Vámi při některé příležitosti, jako jsou večírky a plesy v novém roce. Zpravodaj vychází v době adventu, proto Vám všem čtenářům a našim fanouškům přejeme klidné prožití vánočních svátků a přejeme hodně zdraví do nového roku 2015.

Tým mažoretek IZABEL Holohlavy

Spolupráce mezi partnerskými městy Smiřice a Boguszów-Gorce

BIESIADA ZEMNIACZANA POD MNISZKIEM

Společenská akce, jejíž hlavní součástí je soutěž o nejlepší pokrm z brambor, se letos 23. srpna v Boguszówě konala již podvanácté, tentokrát v novém kulturním a kongresovém centru Witold, které vzniklo rekonstrukcí komplexu budov bývalého dolu. Letošní ročník si mohl k názvu připsat i přívlastek „mezinárodní“, protože se soutěže zúčastnili i zástupci Smiřic.

Do soutěže bylo přihlášeno celkem 17 pokrmů ve dvou kategoriích – teplé a studené. Devítičlenná mezinárodní porota byla složena ze zástupců měst Boguszów-Gorce, Smiřice, Piennes (Francie), poslankyně polského Sejmu a šéfkuchaře. Porota posuzovala nejen chuť, vůni a vzhled pokrmů, ale také celkovou úpravu stolu.

K naší radosti putovala jedna z cen i do Smiřic: paní Jana Urbanová si za své opékané bramborové taštičky plněné uzeným masem odnesla druhou cenu v kategorii teplých pokrmů a navíc získala i zvláštní cenu starosty města Boguszów-Gorce. Gratulujeme!

PARTNERSKÝ DUEL

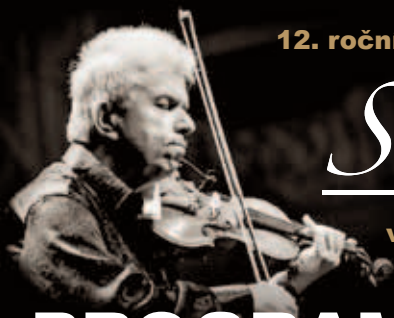
Město Smiřice v sobotu 26. září uspořádalo Partnerský duel, v němž se proti sobě postavila družstva složená ze zástupců obou měst. Týmy se v dopoledních hodinách utkaly ve florbale v tělocvičně základní školy, po obědě pak následoval zápas v kuželkách na místní kuželně. Skvělá nálada nikoho neopouštěla, nevadila ani jazyková bariéra, a tak ani skutečnost, že v obou zápasech byli úspěšnější zástupci Smiřic, nenarušila přátelskou atmosféru.

L. Reichová

Svozový kalendář na rok 2015 – Smiřice

svozový den: **pátek**

ČETNOST SVOZU	52x	41x	36x	26x	13x	21x	7x
	celoroční	kombinovaný	plný + měsíční	poloviční	měsíční	pol. + měs.	2měsíční
leden	KAŽDÝ TÝDEN	1,2,3,4,5	1,2,3,4,5	2,4	1,5	1,3,5	3
únor		6,7,8,9	6,7,8,9	6,8	9	7,9	–
březen		10,11,12,13	10,11,12,13	10,12	13	11,13	11
duben		14,15,16,17	14,15,16,17	14,16	17	15,17	–
květen		18,20,22	18, 22	18,20,22	21	19	19
červen		24,26	26	24,26	25	23	–
červenec		28,30	30	28,30	29	27,31	27
srpen		32,34	34	32,34	33	35	35
září		36,38	38	36,38	37	39	–
říjen		40,41,42,43,44	40,41,42,43,44	40,42,44	41	41,43	43
listopad		45,46,47,48	45,46,47,48	46,48	45	45,47	–
prosinec		49,50,51,52	49,50,51,52	50,52	49	49,51	51

12. ročník velikonočního hudebního festivalu

Smiřické svátky hudby v zámecké kapli ve Smiřicích 2015

PROGRAM

28. března – 5. dubna 2015

sobota 28. 3. 2015 – 19.00 hod.

Zahajovací koncert: Vivat Vivaldi

Jaroslav Svěčený – housle
Julie Svěčená – housle

Vivaldi Collegium Praha – komorní orchestr

Excelentní koncerty Antonia Vivaldiho včetně světoznámého „Čtvera ročních dob“ rozezná kapli Zjevení Páně ve Smiřicích při zahajovacím koncertě 12. ročníku festivalu Smiřických svátků hudby 2015. Vedle Jaroslava a Julie Svěčených se představí vynikající komorní orchestr Vivaldi Collegium Praha, který tvoří renomovaní sólisté a komorní hráči.

500 – 450 – 250 Kč

neděle 29. 3. 2015 – 19.00 hod.

Sváteční předjaří ve Smiřicích

Bára Munzarová – recitace

Barbora Perná – soprán

Jaroslav Svěčený – housle

Vladimír Rejlek – trubka

Josef Popelka – varhany

Unikátní večer, který prostřednictvím dobových a duchovních textů ozdobí hlas vynikající české herečky Báry Munzarové, jejíž otec Luděk Munzar pochází ze Smiřic. Dále se spolu ve skladbách českých i světových autorů představí skvělá mladá česká sopranistka Barbora Perná – vítězka Mezinárodní pěvecké soutěže Antonina Dvořáka v Karlových Varech, profesor Akademie múzických umění v Praze a trumpetista Vladimír Rejlek a profesor Pražské konzervatoře a varhaník Josef Popelka.

450 – 400 – 250 Kč

úterý 31. 3. 2015 – 19.00 hod.

Muzikantské čarování ve Smiřicích

Jiří Hlaváč – klarinet

Jaroslav Svěčený – housle

Julie Svěčená – housle

Václav Mácha – klavír

Klarinet v koncertní podobě představíme v kapli Zjevení Páně poprvé. Tohoto úkolu se ujme profesor pražské Akademie múzických umění a jeden z nejpovolnějších – Jiří Hlaváč, který představí tento nástroj nejen sólově, ale i ve spojení s houslemi a klavírem ve skladbách například Daria Milhauda. Jedinečnou atmosféru mu pomohou dotvářet skvělý klavírista Václav Mácha a Jaroslav a Julie Svěčených, kteří se ujmou houslových partů a zároveň přednesou skladby pro dvojici sólové housle, se kterými slavili úspěchy na svém posledním koncertním turné v USA.

450 – 400 – 250 Kč

středa 1. 4. 2015 – 19.00 hod.

Jaroslav Svěčený a Cigánský diablo (SK)

Bouře emocí a virtuosity – tento slogan dokonale vystihuje atmosféru tohoto česko-slovenského hudebního projektu houslisty Jaroslava Svěčeného a jednoho z nejlepších cigánských orchestrů na světě. Dlouholetá spolupráce přináší nové skladby a neobvyklé zvukové i nástrojové kombinace, které pohládí duši každého milovníka nejen tohoto žánru.

600 – 550 – 250 Kč

čtvrtek 2. 4. 2015 – 19.00 hod.

Sváteční recitál Julie Svěčené a Václava Mácha

Julie Svěčená – housle

Václav Mácha – klavír

Nádherné skladby Johanna Sebastiana Bacha, Johannese Brahmsa, Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany či Niccolò Paganiniho zazní na tomto koncertě v podání Julie Svěčené, která je v současné době mimořádnou studentkou profesora a emeritního koncertního mistra Newyorské filharmonie Rodneyho Frienda (účinkoval na zahajovacím koncertě 10. ročníku tohoto festivalu). Václav Mácha je mj. také koncertní klavírista České filharmonie.

350 – 300 – 250 Kč

pátek 3. 4. 2015 – 19.00 hod.

Velikonoční Gala Romana Janála

Roman Janál – baryton

Jaroslav Svěčený – housle

Karel Košárek – klavír

Václav Uhlíř – varhany

Jeden z nejlepších současných českých barytonistů a člen opery Národního divadla představí na svém večeru za doprovodu varhan a klavíru to nejlepší z české i světové písňové či operní tvorby.

450 – 400 – 250 Kč

sobota 4. 4. 2015 – 15.30 hod.

Svátek strun a zpěvu

Jaroslav Svěčený – housle a průvodní slovo

Jitka Navrátilová – cembalo

Miloslav Klaus – kytara

Karolína Žmolíková – soprán

Leitmotivem tohoto koncertu jsou unikátní mistrovské nástroje, které představí Jaroslav Svěčený ve skladbách 18.–20. století, ale také virtuózní hra jedné z nejlepších českých cembalistek Jitky Navrátilové a kytaristy Miroslava Klause. Zvuk historických houslí prolne krásný hlas mladé české sopranistky Karolíny Žmolíkové.

450 – 400 – 250 Kč

sobota 4. 4. 2015 – 19.00 hod.

Velikonoční setkání sólistů

Jaroslav Tůma – varhany

Jan Simon – klavír

Jaroslav Svěčený – housle

Sobotní velikonoční večer je věnován dvěma královským nástrojům – varhanám a klavíru. Za jejich klaviatury usednou renomovaní mistři svého oboru – varhaník a improvizátor Jaroslav Tůma, nositel první cen na mezinárodních improvizčních soutěžích v Norimberku a Haarlemu, a klavírista Jan Simon, laureát Mezinárodní klavírní soutěže královny Alžběty v Bruselu. Představí vám to nejlepší, co bylo pro tyto nástroje v české i světové literatuře zkomponováno.

450 – 400 – 250 Kč

neděle 5. 4. 2015 – 15.30 hod.

Severáček ve Smiřicích

Severáček – dětský pěvecký sbor

Jaroslav Svěčený – housle

Vynikající a světoznámý dětský pěvecký sbor Severáček z Liberce se pod vedením sbormistryně Silvie Pálkové představí poprvé ve Smiřicích a vytvoří neopakovatelnou atmosféru svátečního odpoledne.

350 – 300 – 250 Kč

neděle 5. 4. 2015 – 19.00 hod.

Slavnostní závěrečný koncert

Jaroslav Svěčený – housle

Julie Svěčená – housle

Karel Untermüller – viola

Petr Chromčák – dirigent

Virtuosi Pragenses – komorní orchestr,

umělecký vedoucí Milan Lajčík

Závěrečný koncert bude také orchestrální a tentokrát bude věnován skladbám Wolfganga Amadea Mozarta a dalším autorům 18. století. Atmosféra velikonočního večera, umocněná nádhernou hudbou, bude důstojnou a emotivní tečkou za celým 12. ročníkem Smiřických svátků hudby.

500 – 450 – 250 Kč

Doprovodná akce v Erbovním sále:

Výstava obrazů Viktorie Chaloupkové,
jedné z nejúspěšnějších a nejprodávanějších
českých malířek současnosti.

Předprodej a rezervace vstupenek od pondělí 15. 12. 2014. Rezervace prostřednictvím e-shopu na www.stránkách festivalu bez přerušení, předprodej v Kulturním středisku Dvůrana s přestávkou od 22. 12. 2014 do 2. 1. 2015. **Informace** na stránkách festivalu nebo na tel. **602 316 525** (KS Dvůrana, paní Jana Urbanová). Telefonické rezervace PO–PÁ 8–15 hodin.

www.festival.mestosmirice.cz

85 let tenisu ve Smiřicích

V roce 2014 si připomínáme výročí 85 let organizovaného tenisu ve Smiřicích. Podle dochovaných zpráv bylo tenisové hřiště pro veřejnost otevřeno v roce 1929, a to v prostoru dnešních kurtů č. 1 a 2. Původně zde byl vybudován jeden dvorec a časem přibyl druhý. Oplocení bylo zčásti dřevěné a to směrem k Malburgovu lihovaru, zčásti betonové sloupky s pletivem směrem k základní škole. V rohu u bývalé Kučerovy kovárny byla vybudována malá dřevěná bouda 4x2 m se skladem vápna a suchou latrinou. Tento stav se v podstatě v nezměněné podobě zachoval až do konce 70. let minulého století.

PŘEDVÁLEČNÉ OBDOBÍ

O tomto období nemáme téměř žádné informace. Víme, že členy klubu byli např. manželé Pleštilovi, Štípkovi a další smiřičtí starousedlíci, ale žádné písemnosti o tenisovém životě se nedochovaly. Pouze pár fotografií.

POVÁLEČNÉ OBDOBÍ

Roky 1946 až 1966 vymezují období, ve kterém působili hráči jako pan Šíma, Šmejda, Runkas, Hartig, Dvořák, Adamíra, Filip, bratři Svatoňové, Sochor, paní Šmejdová a Zemková. Z mladší generace hráči Brentner, Šmejda ml., Grigerová, Finek, Ducháček aj. V té době měl tenisový oddíl již soutěžní družstva dospělých i dorostu, která se zúčastňovala soutěží na krajské úrovni.

Ani z tohoto období se nám nezachovala žádná ucelená dokumentace, pouze dílčí zprávy a výsledky z několika ročníků. V roce 1966 činnost oddílu naprosto ustala a kurty začaly zarůstat mech a náletovými dřevinami z okolních zahrad.

70. A 80. LÉTA

Po šestileté odmlce byla činnost oddílu tenisu obnovena v roce 1971. Tzv. restart nastal díky dr. Ševčíkovi a V. Štěpánovi. Činnost oddílu znovu rozjždějí i další členové: Finek, Baborák, Mikeš, Laburda, Zilvar, Poláček, Brentner, Ducháček. Byly obnoveny kurty a vytvořeno soutěžní družstvo, které se začalo od tohoto roku účastnit krajských a meziokresních soutěží družstev. Začátky byly velmi krušné, protože nikdo z nadšenců moc tenis neovládal, takže výsledky prvních zápasů tomu odpovídaly.

Předsedou oddílu byl dr. Ševčík, kterého po dvou letech vystřídal Josef Ducháček pro léta 1974–77. Po odchodu předsedy Ducháčka ze Smiřic převzal štafetu vedoucího Vlastislav Svatoň pro léta 1978–82. V roce 1983 vystřídal V. Svatoň ve funkci předsedy oddílu Radko Baborák. Ten tuto činnost vykonává do dnešních dnů.

V první polovině 80. let byla činnost oddílu velice aktivní. Bylo to dáno skladbou oddílu, který v té době vykazoval členskou základnu kolem

50 členů, navíc členů většinou aktivních ve všech věkových kategoriích. Např. v roce 1983 jsme měli družstvo dospělých v krajské soutěži, dorost rovněž v krajské soutěži a žáky v soutěži okresní. Během roku uspořádal oddíl 5 okresních a 5 oddílových turnajů. V soutěžních družstvech bylo zapojeno 59 % členů oddílu. Kromě soutěží pořádal oddíl od r. 1974 turnaj jednotlivců „O pohár města Smiřic“ a od r. 1977 i turnaj „Pamětníků“.

Vzhledem k bohaté činnosti se stala velice palčivou otázkou malého počtu dvorců a naprosto nevyhovujícího zázemí (šatny a sociální zařízení). Proto předseda oddílu začal jednat v r. 1982 s MěNV o možném rozšíření počtu kurtů a vybudování nových šaten. Byl to již druhý pokus, protože v polovině 70. let začal oddíl s přístavbou šatny na místě stávající dřevěné boudy. Z popudu Stavební komise MěNV byla tato akce přerušena, následně zrušena z důvodu tehdejšího plánu města vybudovat víceúčelovou budovu se šatnami a se saunou v prostorách školního hřiště. Tento záměr se však nikdy nezrealizoval.

Po komplikovaných jednáních na MěNV se přece jen podařilo získat souhlas se stavbou. Rokem 1985 začalo tak pro členskou základnu náročné a spleťité období výstavby areálu, které se prakticky ukončilo po 29 letech slavnostním otevřením dokončené budovy šaten, sociálního zařízení, sprch a klubovny, a to v sobotu dne 7. června 2014.

Celý projekt se zrealizoval díky počátečnímu úsilí předsedy oddílu Baboráka a člena výboru Petra Ducháčka, kteří vedli jednání s úřady i připravovali celkovou koncepci areálu s ohledem na místní dispoziční možnosti. Nejprve bylo nutné vybudovat nové oplocení kolem stávajících kurtů, protože to původní bylo v havarijním stavu.

Vše se budovalo brigádnicky svépomocí. Bylo stanoveno 30 hodin na člena oddílu a rok. Hned od začátku se ukázalo, že tento údel je ochotna podstoupit jen část členstva. Zde je pro názornost uvedeno několik údajů o počtu hodin za rok 1986: Černý L. 309 h., Ducháček P. 254 h., Baborák 145 h., Provazník 248 h. atd. Celkem bylo v tomto roce odpracováno 2 205 hodin. Je nutné zdůraznit, že všichni pracovali ve svém volném čase a zadarmo.

V průběhu let 1986–89 bylo vybudováno nové oplocení kurtů č. 1 a č. 2, vybudován byl kurt č. 3 a téměř dokončena hospodářská budova v rohu dvorců. Byla rozestavěna nová cvičná zeď a nakonec i dokončena.

V průběhu budování areálu se vedla diskuse mezi členy oddílu o velikosti a dispozičním uspořádání budovy šaten a sociálního zařízení, kterou bylo naplánováno postavit v prostoru bývalé školní zahrady. Skupina členů oddílu, která prosazovala vybudování budov i šaten, sprch a sociálního zařízení se sklepem, kde měla být posilovna se saunou, svůj záměr prosadila proti skupině, která upřednostňovala skromnější variantu bez podsklepení. Kombinace celospolečenských změn a finanční náročnost stavby způsobila, že se stavba protáhla na dlouhých 25 let.

90. LÉTA

S výstavbou budovy šaten se začalo v roce 1990. Akci si vzal na starost Vlastislav Svatoň. Vzhledem k tomu, že nebyla připravena žádná výkresová dokumentace, se začalo s výkopovými pracemi sklepa až o prázdninách. Do podzimu se stihla vybetonovat základová deska. Stále výrazněji se začala projevovat brigádnická únava členstva. Stále menší počet členů byl ochoten trávit čas na brigádách. Stavba postupovala pomalu i kvůli nekryté finanční náročnosti. Tržní ekonomika se projevovala i zde.

Nejdříve bylo potřeba zajistit peníze a pak nakoupit materiál a stavět. Proto stavění objektu klubovny probíhalo ve vlnách. Od první poloviny 90. let začaly sponzorský přispívat některé smiřické firmy, což byl v té době jediný finanční zdroj pro oddíl. Byly to firmy BDK-GLASS, Truhlářství TPM, Terop, ESOFT, Pila Podhora.

Do roku 1996 byla dokončena hrubá stavba a dodavatelsky střecha. V roce 1999 byla část šaten osazena okny a zprovozněno první sociální zařízení.

NOVÉ STOLETÍ

V roce 2000 oznámil V. Svatoň, že s veškerou činností v oddíle končí. Nic nebylo dokončené, chyběly peníze. Vzhledem k vlnící situaci nezbylo předsedovi oddílu nic jiného, než převzít iniciativu také nad stavbou. V roce 2002 se podařilo z OS ČSTV získat dotaci 100 tisíc Kč a z vlastních zdrojů dalších 160 tisíc. Zkompletovaly se šatny (okna, dveře, omítky, el. instalace, dlažba) a umývárny. V roce 2003–4 byla dokončena terasa.

Další finanční prostředky se podařilo naakumulovat do roku 2006 (110 tisíc příspěvek města, 90 tisíc vlastní zdroje, 35 tisíc výbor TJ). Byla osazena okna a dveře v části klubovny a provedena fasáda na celé budově. V roce 2009 bylo dokončeno podbití podhledů, provedena oprava cvičné zdi a položení podkladních betonů ve vstupní hale, včetně krycího dřevěného poklopu do sklepa.

V průběhu let 2009–11 byly obnoveny veškeré nátěry oplocení. Konečně v letech 2013–14 díky finanční pomoci MěÚ ve výši 80 a 40 tisíc a vlastních zdrojů ve výši 60 tisíc byl dokončen interiér klubové místnosti, včetně nové elektroinstalace, rozvodů vody a kanalizace. Truhlářství L. Šedivý vyrobilo na míru kuchyňskou linku. Ostatní inventář (stoly, židle, kulečnický) byl získán převodem vyřazeného inventáře ze SŠP Smiřice.

Jak již bylo zmíněno výše, celé dlouhé budovatelské období skončilo 7. června 2014 slavnostním zahájením provozu. Realizace této akce je příkladem toho, že jedině vytrvalostí a nekončícím úsilím lze něčeho dosáhnout. Za to patří velký dík a obdiv všem, kteří se na tomto společném díle podíleli.

Nezbývá nám, než si přát, aby tenisový areál sloužil všem co nejlépe i v budoucnu a aby zde sportovní život byl tak výrazný, jako v dobách, kdy jsme o něčem takovém, co zde dnes stojí, jenom snili.

Zpracoval: **Ing. Radko Baborák** – předseda tenisového oddílu TJ Sokol Smiřice

OSLAVA 85 LET SMIŘICKÉHO TENISU

Souběžně s oslavou 10 let školního hřiště 7. června 2014 oslavili tenisté 85 let trvání tenisového oddílu ve Smiřicích. Předseda oddílu R. Baborák připomněl historii budování tenisového areálu, zpívanou verzi za kytarového doprovodu svého syna představil M. Svatoň. Poté si účastníci prohlédli dokončené přízemí nové budovy se sociálním zařízením a klubovnou, výsledek cca 30letého budovatelského úsilí tenistů. Následoval turnaj ve čtyřhrách vylosovaných dvojic. Vítězi se stali J. Kvapil s L. Melichárem před dvojicí P. Rohlena a M. Špryňar. Čtyřhru veteránů sehráli bratři Svatoňové doplněni V. Prokopem. Utkalo se 14 dvojic. Za příjemného počasí následovalo posezení s kytarou a zpěvem do pozdního večera.

Ing. Milan Plšek, foto: Vladimír Sladký

Z tenisových kurtů

Tenisové čtyřhry 2014

Jedenáctý ročník tradičního turnaje ve čtyřhrách se uskutečnil poslední červnovou sobotu 28. června 2014 na smířických tenisových kurtech za účasti 10 dvojic.

Vítězi turnaje se stali Vl. Václavík a Jan Václavík, na místě druhém se umístili P. Filip s L. Šedivým, místo třetí vybojovali R. Baborák a P. Rohlena. Ceny pro vítěze věnovala fa BDK-Glass Smiřice. Své kolegy přišli alespoň pozdravit bývalí hráči Bohumír Šmejda, J. Zahálka a Jar. Janoušek.

Pamětníci 2014

Sobota 6. září 2014 patřila tradičnímu turnaji „Pamětníků“, bývalých i současných členů místního tenisového oddílu starších čtyřiceti let. Sehrán byl již 38. ročník tohoto turnaje jednotlivců. Třidvacet hráčů bojovalo o vítězství ve čtyřech kategoriích.

Ve skupině nad 40 let vybojoval vítězství L. Šedivý před druhým V. Loskotem a třetím P. Šimonem. Skupinu nad 50 let vyhrál P. Filip, druhé místo obsadil M. Provasník před třetím P. Rouskem. Pořadí ve skupině nad 60 let bylo následující: M. Plšek, L. Jirousek a J. Finek. Vítězem nejstarší skupiny nad 70 let se stal K. Hradecký před V. Prokopem.

Kolegy přišli pozdravit bývalí smiřičtí hráči: B. Šmejda, Vl. Šubrt, L. Žampa a J. Janoušek s J. Poláčkem. Poděkování za podporu této akce poskytnutím cen pro vítěze patří BDK-Glass Smiřice.

Posvícenské čtyřhry 2014

Na závěr letní tenisové sezóny uspořádali rekreační hráči 4. října 2014 závěrečný turnaj ve čtyřhrách za účasti pěti dvojic. Zvítězila dvojice Filip–Šedivý před dvojicí Baborák–Rohlena.

Ing. Milan Plšek

všechna foto: Vladimír Sladký

SK Smiřice, oddíl kopané, sezóna 2014/15 – podzim

STARŠÍ PŘÍPRAVKA (hraje Okresní přebor starších přípravek 4 + 1)
Přípravku trénují Michal Středa, Petr Koutník a Ondřej Šolc. Nejmladší naděje smiřického fotbalu jsou po podzimní části na 2. místě tabulky s 22 body, skóre 91:46. Na vedoucí Lokomotivu HK ztrácejí pouhé 2 body. Střelci: Oláh L. 42 br., Šolc 19, Černý 11, Středa 6, Kočíš 5, Burian 4, Hauzvicová 3, Havel 1.

STARŠÍ ŽÁCI (Okresní přebor starších žáků)
Družstvo, které trénuje Radek Votroubek a vede Martin Černý, je se 17 body na 4. místě tabulky, skóre 33:15.
Střelci: Vávra 10 br., Martinů V. 7, Čapek 6, Dospěl 3, Oláh N. 3, Martinů K., Černá, Císař, Oláh L.

DOROST (Krajský přebor dorostu KHK)
Starší dorost hraje ve spojení s Jaroměří, mužstvo trénuje Jaroslav Jánský, vedoucí je Michal Jarkovský. Po podzimní části je na 2. místě za vedoucím týmem FC Vrchlabí, vybojovalo si se skóre 25:14 celkem 22 bodů.
Střelci: Munzar 7 br., Havlíček 7, Németh 3, Konrád 2, Oláh Ch., Bano, Vencel, Mertlík J., Krám, Petráček

MUŽI (ProměPro IT 1. B třída dospělých – sk. C)
Družstvo smiřických mužů trénuje Jan Rolko, vedoucím je Václav Tarančík. V podzimní části soutěže se 7 body uzavírají tabulku (8. místo, skóre 11:35).
Střelci: Korenčík 3 br., Bednář 2, Škarytka P. 2, Koutník, Čížek, Kodeš, Zapadlo.

Úspěšná smiřická příprava při utkání z 18. října 2014 – na hřišti v Dohalicích zahaleném do vydatné mlhy nasázeli domácím 15 branek (skóre 6:15). Střelci: Lucian Oláh 6 br., Jarda Černý 4, Miša Šolc 2, Filip Kočíš 2 a Kuba Středa 1.

Jak vidíte, družstva žáků a dorostu si vedou velice dobře. Horší je to s muži, kteří budou na jaře hrát (doufám, že úspěšně) o záchranu.

Na závěr přeji jménem oddílu všem našim příznivcům, ale i ostatním občanům města, krásné Vánoce a hodně úspěchů v roce 2015.

Za SK Smiřice **Martin Černý**

Stříbro z Floridy

Areál Universal Shooting Academy nedaleko městečka Frostproof v centrální Floridě se v prvních třech říjnových týdnech tohoto roku stal dějištěm 17. ročníku mistrovství světa v praktické střelbě (IPSC) World Shoot 2014. Více než 1 450 soutěžících, kteří předtím splnili náročná kvalifikační kritéria, zde v pěti divizích – Classic, Open, Production, Revolver a Standard – soutěžilo o tituly nejlepších světových střelců.

Česká republika v konkurenci dalších 73 zemí získala zlato a tři stříbra v individuálních závodech a tři stříbra mezi týmy.

Pro Smiřice a Holohlavy je tento výsledek o to potěšující, že jedna ze stříbrných medailí putuje i k nám, a to díky Michalu Štěpánovi, odchovanci a členovi Klubu střelců Smiřice, který je nyní i členem reprezentačního střeleckého družstva České zbrojovky.

Michal Štěpán spolu se třemi dalšími reprezentanty Asociace praktické střelby České republiky vystřílel druhé místo mezi týmy v divizi Production a v individuálním závodě těžké divize obsadil v konkurenci dalších 379 střelců skvělé 19. místo. Lze jen litovat, že závod neprobíhal o měsíc dříve, což by Michalovi umožnilo startovat ještě v juniorské kategorii a dovést individuální zlato... Tak snad za tři roky z Francie.

Klub střelců Smiřice

Vzpomínky na činnost v Sokole ve Smiřicích – 2. část

Přechod do oddílu mužů byl v 18 letech. Hned na počátku každý prošel ideovým školením – o jeho řádu a cílech. Vzdělavatel jednoty nás seznámil s Tyršovým programem. Tím jsme byli přijati mezi muže. Opět jsme byli rozděleni do družstev podle zdatnosti. Naši vedoucí byli výborní cvičenci. My, mladší, jsme se velmi snažili se jim výkonem přiblížit, což na nářadí trvalo i roky pilného trénování a dřiny. Nejobtížnějším nářadím pro nás byl kůň (pegas) s těžkými cviky (mety). Střídání nářadí probíhalo jako u dorostu. K nářadí patřila i kolovadla, která měli rádi žáci, dorostenci i muži. Po nářadí se cvičila opět prostná pro okresní nebo župní vystoupení. V době přípravy na IX. všesokolský slet v r. 1932 byla prostná velmi pečlivě nacvičována a cvičenci se museli podrobit bodování. Ve sletových rocích stoupl u všech složek počet cvičenců, takže bodováním prošli jen ti nejzdatnější. Byly často nácvikové při hudbě a pro lepší souhru větších celků se jezdilo i do jiných jednot. Ve sletových rocích nebyl čas na hry. A byl tu opět všesokolský slet v Praze, v pořadí devátý. To jsme již jako muži měli více zkušeností z VIII. sletu. Byla nutná větší kázeň, neboť vzrostl počet cvičenců. Opět jsme si vezli domů nezapomenutelné dojmy.

V mezisletovém období se též nacvičovalo na zimní tělocvičné besídky, které byly pořádány v místní Dvoraně. Zúčastnily se všechny složky, žáci a žákyňe hrami, dorost a muži nářadím, dorostenky a ženy různými cvičeními a prostnými. O diváky nebyla nikdy nouze i z řad nečlenů. V kulturní činnosti byly pořádány přednášky. V den svátku Mistra Jana Husa 6. července se šlo průvodem na blízký Chloumek, kde byl projev se vzpomínkou na tohoto milovníka pravdy. Za příznivého počasí byly pořádány tajné výlety do okolních jednot. Tam jsme my, hudebníci, měli přivezené nástroje, a byla velmi družná zábava s tancem. Účast počínající dorostem. Kromě těchto zábav byly v plesové sezóně pořádány sokolské šibřinky s maskami. Hudba samozřejmě sokolského orchestru. Šibřinky bývaly velmi slavné, s velkou návštěvností.

Rád bych, aspoň částečně, vylíčil budování stadionu. Školní hřiště bylo přece jen malé, a tak bylo nutno vybudovat nové a větší. Bylo to přání všech cvičenců. V letech 1935–37 se prováděla regulace Labe. Na Šternberku řeka tvořila tzv. kolo, dosti hluboké, a vedoucí inženýr regulace navrhl Sokolu úpravu navážkou na stadion. Břehy vlastně tvořily přírodní svahy pro budoucí ochozy. Proto byla také vyhlášena pracovní povinnost pro všechny členy, dorostem počínaje. Práce bylo mnoho a všichni soutěžili, kdo věnuje více hodin na výstavbu stadionu. U Státních statků se rýpaly drmy a těmi se obkládaly svahy. Když se pak stadion zazelenal travou, to bylo radosti. Postavily se prostory pro šatny a nářadí, které se přestěhovalo na stadion. A začaly přípravy na župní slet v r. 1938. Na svazích se zhotovila sedadla, na ploše stadionu se upevňovaly do země mety pro cvičence, stavěly se stánky a podium pro hudbu. Bylo i mnoho jiných příprav, šatny v pivovare na půdách skladišť, stojany na oděvy v šatnách, přívod vody do šaten apod.

Konečně nastal den župního sletu ve Smiřicích, a to poprvé v historii jednoty, na nově zbudovaném sokolském cvičišti – malém stadionu. 19. června 1938 přijeli cvičenci z celé Podkrkonošské župy – Jiráskovy, starost byla i s jejich ubytováním, cvičilo 5 800 cvičenců. Počasí se vydařilo, diváci zaplnili ochozy a tímto župním cvičením byl nový stadion důstojně zasvěcen sportu.

Zanedlouho jsme odjížděli na X. všesokolský slet do Prahy 4.–7. července 1938. Přípravy a nacvičování prostných v tomto roce byly ve znamení obav a nervozity. Přišla jarní, částečná mobilizace, ale i přes hrozby ze sousedního Německa bylo vše pro tento slet připraveno. Odjeli jsme na X. slet, který byl vlastně vyvrcholením sokolské práce v míru za 20 let samostatnosti republiky. Od nás cvičilo 69 cvičenců. Již nácvik na tento slet byl narušen jarní mobilizací. I přesto byl slet uskutečněn a bylo to nejkrásnější vystoupení nejen cvičenců, ale i diváků. Prostná mužů při nástupu na cvičiště doprovázena hudbou – Sukovým pochodem „V nový život“, poté prostná začínající zpěvem, byla vlastně přísahou věrnosti republice a strhující národ k obraně vlasti bez ohledu na politickou příslušnost.

Přesto všechno odhodlání k obraně vlasti vyznělo naprázdno zradou části politiků a západních spojenců. Jeli jsme ze sletu domů v obavách z příštích dnů. Po tomto sletu se dále cvičilo, ovšem celkem bez nálad a celá činnost ochabla. V září přišla mobilizace, Mnichov, diktát a zábor pohraničí. Zjara 1939 úplná okupace a protektorát – vlastně úplná likvidace Čs. státu. O něco později, 14. 11. 1941, skončila činnost Sokola jeho rozpuštěním, zákazem činnosti, zabavením sokolského majetku a dalšími represáliemi. Mnoho sokolských pracovníků bylo zatčeno a někteří zaplatili svou činnost životem.

Přešlo 6 let strašné války a přišel rok 1945. Po této válce byla činnost Sokola znovu obnovena. Mnoho se změnilo a činnost jednoty se rozrostla. Opět se začalo uvažovat o stavbě sokolovny, koupila se dřevěná konstrukce haly z Račic, která zůstala po Němcích. Tím to ovšem vše skončilo, podrobnosti jsou jistě zachyceny v archivu. Později přišlo jednání o sjednocení tělovýchovy. Utvořilo se ČSTV a chystal se XI. slet v Praze 19.–27. června 1948. Začal nácvik prostných v Sokole, ale i nácvik na školách a v armádě. I tento slet se vydařil, i když počasí bylo nepříznivé. Také tohoto sletu jsme se zúčastnili s nacvičenými prostnými. Po sletu tělovýchovná činnost zeslábla.

Přišel rok 1968 – Pražské jaro – Dubček a obrodný proces. Sokolové se znovu sjednotili a opět se snažili pokračovat v samostatné činnosti. Ne však na dlouho, neboť přišla okupace vojsky Varšavské smlouvy. Dubčekovo vedení bylo odstraněno a nastala tzv. normalizace. Sokol byl znovu začleněn do ČSTV a pozbyl samostatnosti v rámci celého státu. Vše je nyní znovu v pohybu, jistě se demokratizační proces projeví i v tělovýchově.

Já osobně jsem věren Sokolu 70 let. Do dalších let sokolské činnosti přeji mnoho úspěchů a zdaru. Se sokolským pozdravem NAZDAR

Václav Volt v. r., Smiřice, 12. 2. 1990

P.S. Je možné, že se moje vzpomínky v některých bodech liší od archivních záznamů, a v tom se omlouvám za chybné paměť.

Vzpomínky svého otce pro smiřický Zpravodaj přepsala paní **Milena Červinková**.

Fotografie z archivu města Smiřice – Župní slet na malém stadionu, vlevo slavobrána mezi bývalou zdí zámeckého parku a stadionem.

Malburgové v rakouském Stanzu

Dle paměti městečka Stanz im Mürztal, kde vzpomíná pan Peter Malburg, dnes nejstarší člen Malburgovy rodiny v Rakousku:

První Malburg ve Stanzu byl Georg (Jiří) Malburg (*1859 ve Smiřicích č. 6 a 7 – bývalý lihovar), pocházel ze smiřické rodiny lihovarníků, také proto začal studovat chemii. Na studiích ale poznal svou budoucí ženu Irenu, což zásadně změnilo jeho život. Irena byla totiž dcerou Augusta Andrieu, majitele prosperujícího podniku na výrobu drátů v Bruck a. d. Mur v Rakousku. Její otec s bratrem podnik r. 1900 prodali a nakoupili státní cenné papíry, které po 1. světové válce přinesly značný zisk. Z těchto prostředků zakoupil otec Ireny hospodářství Stanz, které věnoval své dceři jako svatební dar. Roku 1902 převzal tedy Georg Malburg vedení hospodářství Stanz společně se svým 50% podílem na továrně ve Smiřicích.

Zpočátku manželé bydleli ve vile Malburgů ve Smiřicích, kde se narodily i jejich čtyři děti. Později přesídlili do vily Andrieu v Brucku. Spokojený život rodiny však brzy skončil, Irena vážně onemocněla a roku 1903 zemřela. Georg byl náhle vdovcem se čtyřmi dětmi, se kterými přesídlil do panského domu ve Stanzu. (Georg byl starším bratrem smiřického JUDr. Oswalda Malburga – *1871, který zemřel na následky autonehody u Lochenic roku 1930.) Georg se s plnou energií věnoval vedení majetků ve Stanzu, vedle polesí rozsáhlým pastvinám se stáji, kovárně, kolářství, ubytovně, strojní dílně, kozí farmě a rybníku. Převodl svůj dědičný podíl na likérce ve Smiřicích do Stanzu, přikoupil další statek a půdu, postavil pilu a vodní elektrárnu, až do r. 1950 byl Stanz soběstačný v dodávce elektrické energie. Ještě po 2. světové válce bylo hospodářství Stanz největším zaměstnavatelem v Mürztalském údolí. Po tragickém úmrtí bratra Oswalda převzal také vedení továrny ve Smiřicích.

Po 2. světové válce komunisté továrnu a vilu zabavili, vdova po Oswaldovi byla zatčena a poté vysídlena i s dětmi do Rakouska, bydleli a dožili v panském domě ve Stanzu. Syn Friedl nejprve pracoval v kanceláři polesí, pak zkoušel výrobu výtečného Malburgova likéru dle starého receptu, ale bez většího úspěchu. Smiřičtí, jak byli nazýváni, tedy vdova Ilona, děti Friedl a Irmegard, již všichni zemřeli, pohřbeni jsou ve Stanzu. Georg Malburg zemřel v 85 letech roku 1954, pohřben je na starém hřbitově v Brucku vedle své první ženy, jak si ustanovil.

Po 16 letech vdovství se znovu oženil s Marguerite (Mita) Ogriseg, která byla o 20 let mladší, tedy přibližně stejně stará jako jeho děti. Spolu pak měli dceru Marii. Otec Mity byl synem úspěšného obchodníka ve Slovinsku, neměl však obchodní talent, rodinný majetek ztratil, zemřel mladý na nevyléčitelnou nemoc. Mita měla sestru Beatrice, zvanou Trixi, která často jezdila do Stanzu na návštěvu.

Ve Stanzu se Trixi sblížila se synem Georga z prvního manželství Augustinem Malburgem (*1901 ve Smiřicích č. 205 – vila), vyvinula se z toho velká láska a k velké nelibosti dědy Georga přišel na svět syn Peter, dnešní hlava rodiny. Syn se tedy oženil se sestrou druhé ženy svého otce. Pro neshody s tchánem odchází Mita s miminkem k rodině do Mariboru, zde žila mladá rodina 12 let.

Po vysídlení z Jugoslávie v roce 1938 našli ubytování v Brucku u příbuzných. V roce 1939 na své sedmdesátiny poslal Georg auto s řidičem do Brucku pro rodinu svého syna. Vnuček Peter tehdy poprvé po 13 letech viděl svého dědu, poznal jak velký a hezký je panský dům jeho dědy ve Stanzu. Děda byl velice přátelský a věnoval mu zlaté hodinky. Konflikt otce se synem byl překonán a odložen, Augustin převzal vedení rodinných majetků, které pak vedl až do roku 1968.

Nějaký čas nato přesídlila mladá rodina do Stanzu. Přes velké protivenství mezi Georgem a snachou mezi nimi časem vznikla domluva i náklonnost. Syn Peter nadále navštěvoval střední školu v Brucku a víkendy trávil ve Stanzu. V roce 1944 byl Augustin povolán do armády, vrátil se však v létě 1945 v pořádku domů do Stanzu. Poté započal se stavbou lesních cest, investoval do pily, vystavěl čerpací stanici, garáže a dílnu pro vozidla podniku.

Syn Peter Malburg (*1926) po ročním studijním pobytu v USA složil v roce 1951 závěrečnou zkoušku a obdržel diplom inženýra elektrotechnika. Poté pracoval na různých pozicích v firmě Aluminium Ltd. v Montrealu. Zde se roku 1954 oženil s Elizabeth Böhm a narodili se jim tam synové Georg (*1957) a Christian (*1959). Poté byl přeložen do Frankfurtu n. M. a do Žurichu, kde se narodila dcera Trixi (*1964). Roku 1975 se opět vrací do Kanady, je zaměstnán ve Winnipegu a opět v Montrealu. Změna místa opět znamenala stěhování rodiny, čemuž se však žena vzepřela, což vedlo k rozvodu. Peter se roku 1986 vrací do Rakouska. Tehdy onemocněl jeho otec Augustin rakovinou a roku 1970 zemřel. Peter převzal vedení své části rodinného majetku, revíru Dickenbach, rybníku, čerpací stanice s dílnou, elektrárny a několika dílů luk.

Okouzlen šarmem své současné ženy Marlies se Peter roku 1990 podruhé ženil. Spokojeně spolu dnes žijí ve Forsthausu (hájovně) v Dickenbachu, horské osadě nad městečkem Stanz. Zde jsem je také krátce navštívil a příjemně jsme si popovídali, pokud stačila slovíčka. Pan Malburg ví, že jeho rodina pochází ze Smiřic, nikdy u nás však nebyl, všechny smiřičáky však nechává pozdravovat. Vzhledem k jeho věku (88 let) je obdivuhodně vitální a těší se dobrému zdraví. Peter převedl rodinný majetek na své děti, které postupně jednotlivě části hospodářství rozprodávají. Jeho nejstarší syn Georg zůstal s matkou v kanadském Montrealu, mladší Christian má ve Vídni vlastní advokátní kancelář a do Dickenbachu jezdí na víkend na rodinný statek. Dcera Trixi rovněž odjela z Kanady a žije v Dickenbachu na statku svého dávného přítele z dětství, v sousedství svého otce.

přeložil a doplnil **Milan Píšek**

Smiřice a Smiřičtí

V minulém čísle Zpravodaje jsem přesvědčoval čtenáře, že zde byly nejdříve Smiřice a teprve potom se zde objevili Smiřičtí. První Smiřický původně nebyl Smiřický. Byl to Václav ze Zaloňova od Jaroměře. Dle zvyku se začal označovat jako Václav Smiřický ze Smiřic a dal tak základ bohatému a vlivnému rodu, který se v Čechách udržel přibližně do poloviny 17. století.

V minulém čísle bylo uvedeno několik víceméně bajek, podle kterých získaly Smiřice své jméno. Jak si však představovat Smiřice v době, kdy je koupil Václav ze Zaloňova? Dnešní a tehdejší Smiřice se nedají vůbec srovnávat. Smiřice bývaly také označovány i jako Smiřice nad Labem. Labe totiž ke Smiřicím neodmyslitelně patří. Ještě v první polovině minulého (20.) století teklo Labe ke Smiřicím od Jaroměře – jak jinak. Jeho tok však byl klikatý. Někde v místech, kde je nyní velký fotbalový stadion, se Labe rozdělovalo na dva proudy. Na začátku 15. století pochopitelně nestál zámek ani kostel. Pro vaši představu použijeme jejich polohu. Jeden proud Labe tekla v místech nalevo od současného zámku a druhý proud tekla po pravé straně dnešního kostela. Za těmito stavbami se oba proudy znovu spojily. Mezi oběma popsány proudy byl říční ostrov. Zde byla tvrz – asi to byl v postatě větší dřevěný srub. Kolem tvrze bylo několik domků – snad patnáct až dvacet. A to dohromady byly tenkrát Smiřice – žádné město – pouze velmi malá osada! Obě ramena Labe tvořila pro tuto osadu přirozenou ochranu před případným napadením. A co ta tvrz – zámecký kaplan a kronikář Mitiska o ní psal, že to byl přístřešek pro lovce, kteří se sem uchýlovali pro odpočinek a k ochraně před nepohodou.

Nebude na škodu si vyličit, co bylo kolem tehdejších Smiřic. Východním směrem – dnes k Vlkovu, Hubělesu, Čibuzi a Skalici – byly lesy. Směrem k Vlkovu byl les bohatý na duby a ještě dnes je tam jeho zbytek – Dubiny. V polovině 19. století majitel panství Liebieg postavil ve Smiřicích velkou pilu (byla v místech bývalých statkových dílen). Mnoho dubů bylo tehdy pokáceno – dalo by se říci, že téměř všechny – a na pile pořežáno na pražce. V té době se totiž stavěla železniční trať Pardubice–Liberec. A těch pražců bylo potřeba opravdu hodně! Část lesa směrem k Čibuzi a Skalici si majitelé zámku (byli to hlavně Trčkové, Gallasové a Šternberkové) oplotili a vznikla zde obora s vysokou zvěří. Ještě nyní se toto území – i když bez zvěře i bez lesa, ale naopak se dvěma rybníky – jmenuje Obora. U Hubělesu byl velký rybník, odkud získávali zámečtí „páni“ do své kuchyně ryby. Rybník je pryč, ale na mapách a u místních obyvatel se na jeho místě říká V rybníkách.

Západním směrem (dnes k nádraží) původně nebylo zřejmě vůbec nic. Labe mělo v té době nízké břehy a několikrát do roka se rozvodnilo. Byla zde jistě často mokřina. Ještě ke konci 18. století – to už zde byla hlavní ulice (dnes Palackého ulice) a bylo nutno zvednout asi o metr cestu a chodníky městem, aby se mohlo jezdit a chodit po pevnější půdě. Proto také bylo nutno na cestě do Holohlav vybudovat zvýšenou lávku – dnes proto ulice Na Lávkách. V místech dnešního nádraží byla velmi malá osada Smiřičky – také nazývaná malé Smiřice. Smiřice a Smiřičky spolu nesusouvisely a dělila je vzdálenost kolem jednoho kilometru. Blíže podrobnosti mi nejsou známy. A na jihozápadě v místě dnes už téměř rozpadlého statku byla osada Zderaz, kde byl údajně i zámeček. Ještě dále byla osada Trotina, kde byla při cestě z Hradce Králové do Jaroměře zájezdní hospoda.

Severozápadním směrem na vyvýšenějším místě byly už v té době Holohlavy – zde byla také tvrz a už tenkrát kostelík – v té době zřejmě dřevěný. Mimochodem – holohlavské děkanství bylo docela významné – pod jeho správu patřilo několik okolních farností. Nový majitel Smiřic Václav Smiřický Holohlavy ke Smiřicím přikoupil. V Holohlavech byl i hřbitov – není divu, že zde byl Václav Smiřický pochován. Byl zde pochován i jeho druhý syn Jindřich. Mimochodem, na holohlavský hřbitov byli zemřelí občané Smiřic pochováni až téměř do konce 19. století!

V minulém čísle jste se mohli dočíst, že Václavův syn Jan se projevil jako podnikavý muž. Smiřice pro něj nebyly dosti významné, a proto obrátil své směřování do Prahy. Zde získal přízeň tehdejších významných osob-

ností, mezi něž patřil např. i arcibiskup Konrád. Díky „dobrým“ stykům a díky své diplomatické obratnosti stoupal v žebříčku významných osobností stále výš a výš. Ještě docela mladý se stal hejtmánem na Mělníku. Díky svým diplomatickým a obchodním schopnostem býval členem zahraničních poselstev, která jednala i s panovníky jiných zemí. Vlivné známosti mu dopomáhaly k získávání majetku. Jako jedno z prvních získal Roudnici s rozsáhlým – původně arcibiskupským – panstvím. O něco později kupuje hrad Housku i s příslušným panstvím.

Po nástupu císaře Zikmunda se stává Jan Smiřický jeho stoupencem. Zikmund jej jmenuje jedním ze zemských správců. Vyjmenovávat veškerý jeho získaný majetek by bylo dosti složité, ale dá se uvést, že mu patřil téměř celý severozápad Čech.

Ale znáte to – majetek a úspěch většinou budí závist těch ostatních. Je tomu tak nyní a bylo tomu tak i dříve. Vzniká snaha o to, aby byl ten „zbohatlík“ zdiskreditován a aby mu byl jeho majetek odebrán. Nejinak tomu bylo i v případě Jana Smiřického. Rychlý vzestup často přináší rychlý pád.

Jan byl obratný politik, který už od dob husitských válek dokázal propojovat domácí a zahraniční politiku, a pokud to bylo třeba, využívat ji ku prospěchu svému a své strany. V té době se připravovalo nastoupení Jiřího z Poděbrad na český trůn. Jan se obával, že Jiří Poděbradský omezí moc šlechty v zemi. Smiřickému by nevyhovovalo omezení moci šlechtické oligarchie potud, pokud to zamezí rozbrojům v zemi. Nemusel se ani obávat, že Jiřík omezí moc šlechty v tom smyslu, že sáhne na její stavovské výsady a okleští je ve prospěch ústřední (rozuměno panovnické) moci. Jiřík sám byl mocným magnátem a jakékoli omezování stavovských výsad šlechty by se po příchodu krále mohlo obrátit i proti němu. Ovšem omezení moci šlechty ve prospěch Jiříkovy samovlády si Jan ze Smiřic nepřál zcela určitě. Jedinou protiváhou proti Jiříkovi mohl být král Ladislav. Mladý Habsburk vstoupil na jeviště dějin jako samostatný aktér, a v této době s ním bylo nutno počítat. A počítat s ním začal i Jan Smiřický.

Mezi příznivci Jiřího z Poděbrad a mezi příznivci krále Ladislava proběhlo několik jednání, při kterých pochopitelně nedošlo ke shodě. Asi proto Jan Smiřický chtěl dopomoci k nástupu krále Ladislava. Právě jemu napsal dopis, který pro Smiřického měl tragické následky.

*„Jan Smiřický králi Ladislavovi pozdrav!
Chválím to, že co nejdříve do království přijíti miníš;
Kdybys jen přišel, abys kraloval a ne abys jiným poddán byl.
Ale abys neoděný a bez moci přijíti měl, tož chváliti nemohu,
leč matka-li Tvá Tebe o dvou hlavách porodila,
abys jedné přátelům svým ve Vídni zanechal a druhou
nekonečné a nestálé víře české svěřil. Měj se dobře!*

Jan Smiřický tento dopis odeslal Oldřichu Celskému s tím, že ten jej dá přečíst králi Ladislavovi. Oldřich Celský to však neučinil. Měl totiž zájem na spolupráci a dobrých vztazích s Jiříkem z Poděbrad. V Rakousku totiž právě probíhal střet mezi Oldřichem Celským a Oldřichem Eieingerem o vliv na mladého krále. Ve složité situaci, kdy Ladislav vládl nejen v Rakousích, ale i v Uhrách a Českých zemích, musel Celský hledat spojence i v těchto královstvích. Předáním listu králi by proti sobě velmi pravděpodobně popudil Jiříka, což v době střetu s Eieingerem nemohl potřebovat. Naopak tím, že list zadrží a případně o něm zpraví Poděbradského, získá si jeho vděčnost a ten jej potom tím spíše bude podporovat. Proto se Celský rozhodl pro jinou variantu.

Jiří Poděbradský naléhal na knížete Celského, svého prvního radu, aby mu vysvětlil, proč mladý král váhá přijet do Prahy. Oldřich Celský s klidem obětoval Jana Smiřického ve prospěch dobrých vztahů s Jiříkem. Roudnický pán byl totiž, na rozdíl od Jiřího Poděbradského, na mezinárodní šachovnici bezvýznamnou figurou. Celský proto Jiříkovi předal výstražný list Jana Smiřického.

Jiřík z Poděbrad nepatřil k politikům, kteří by šli za svým cílem „přes mrtvolu“. Snažil se většinou jednat mírně a nepřátele si spíše získat než zničit. Násilí používal až jako krajní prostředek. Po obdržení dopisu Jana Smiřického však pohár Jiříkovy trpělivosti přetekl. Věděl, že roudnický pán se nesmířil s jeho vládou v zemi. Odpustil mu, že jej odmítl podpořit při loňském tažení po Čechách. Odpustil mu snad i zapojení do pražského spiknutí v dubnu téhož roku, když Jan začal proti zemskému správci spřádat intriky na mezinárodní úrovni. Nyní ale pochopil, že mu hrozí nebezpečí. K Jiříkovým přednostem patřilo, že dokázal jednat rázně, pokud to situace vyžadovala.

Zřejmě ihned po obdržení Janova listu, který mu předal Celský, svolal v Praze zasedání jedenáctičlenné rady. Ta se sešla 6. září 1453. Jiřík nejprve přečetl (možná nechal přečíst) onen dopis, ovšem bez toho, aby jmenoval jeho autora. Poté se zeptal rady, co zasluhuje pisatel takového listu, v němž je pohaněna čest království. Tu všichni členové rady jako jeden muž zvolali, že zasluhuje smrt. A prohlásil to i sám Jan Smiřický. Poté teprve Jiřík ukázal list, jenž byl psaný rukou Jana ze Smiřic a opatřen i jeho pečeti. Jan vlastně již předem odsoudil sám sebe k smrti. Byl zajat a uvržen do vězení. V té době byla „spravedlnost“ – na rozdíl ode dneška – zjednána neprodleně. Hned dalšího dne byl před pranýřem na Starém Městě pražském 7. září 1453 sťat. Jeho tělo bylo pravděpodobně pochováno ve špitále u mostu.

Těžko říci, zda šlo skutečně o jeho nedobré nebo neobratné působení v politice anebo zda nešlo o intriky a politické spiknutí proti němu, na které dopltil životem. Nebylo mu dopřáno, aby se naposledy setkal se svou manželkou a se svými dětmi. Pouze narychlo napsal poměrně rozsáhlou závěť. Ze závěti se dá usoudit, jak velký byl v té době jeho majetek. Je také až s podivem, na co všechno ve své situaci vzpomněl:

Já, Jan Smiřický toto své poslední poručení rozkazuji a chci, aby se takto stalo:

Najprve o bratry mé, o Jana a o Hynka (pozn. synové po jeho bratru Jindřichovi) jakož se deskami zapsali, že jsou mne odděleni a já jim zapsal dvanáct set na Jestřebí etc., jak desky dokazují, pak koupěno jim na to v Holohlavech za tři sta kop, že ještě devět set pozůstává: i tak chci a rozkazuji, aby k těm devíti stům jim ještě bylo přidáno jedenáct set, aby toho všeho bylo dva tisíce, a těch tři sta kop na Holohlavech k tomu napřed; a aby jim peněz tak prostě nebylo vydáváno, než aby platy jim nebo jiné zboží za to bylo koupeno. A když by jim ty dva tisíce vydány byly, aby oni Jestřebí z desk propustili. Pakli by k tomu přišlo, že by zápisové moji vcelku byly vyplaceny, tehdy aby jim poručníci moji vedle zdání svého polepšili nad to.

Item také rozkazuji, když by Roudnice byla vyplacena a chtěli také Helfenburk potom hrad vyplatiti, aby za Helfenburk a za ty zápisy helfenburské, buď páně Dubského neb jiné, nic více nebrali, než sedmdesáte a sto kop. A z těch sedmdesát a sto kop, když by již tak po roudnickém vyplacení Helfenburk hrad vyplacen byl v té sumě, odkazuji a dávám sto kop grošů Petříkovi, purkrabimu roudnickému nynějšímu z Račiněvsí a Ermolausovi purkrabimu nynějšímu na Helfenburce sedmdesát kop gr.; ale nyní do vyplacení aby s tím hleděno bylo ku paní, k dětem a poručníkům, jakož i ke mně za mého zdraví. A to jim proto dávám a odkazuji, aby tím pilněji drželi se paní a dětí mých a jich dobře opatrovali.

Item také odkazuji paní Kateřině z Krakovce, sestře mé (pozn. manželka Albrechta z Kolovrat na Krakovci) padesáte kop aby ji bylo dáno. Item panu Bořitovi (pozn. z Martinic na Smečně) šest desáte kop.

Item Jakšovi 40 kop. Item Mikšovi ze Vliněvsí, podpurkrabimu na Roudnici 15 kop, Bohuslavovi robenci (pozn. tj. pacholíku služebnímu) mému 10 kop, Bezovi 10 kop, barvíři (pozn. holiči) mému Konšelovi 6 kop, Kunšovi, kuchaři, Kadeřávkovi kuchmistru a Ondřejovi marštaléri každému po pěti kopách.

Item toto také rozkazuji: Jakož Hanušek a Oldřich bratr jeho drží Vrbno ves, což jest k špitálu staroměstskému (pozn. „U křížovníků“), aby to bylo postoupeno k tomu špitálu v ruce páně Přechově a jim bratřím aby od paní 30 kop vydáno bylo.

Item, jakož jsem držel tři kopy platu ve Vtelně Velikém jeptišek od sv. Kateřiny na Novém městě Pražském, těch aby jim hned postoupili a více

tu žádného groše nebrali, a k tomu 20 kop gr. chci, aby tudíž sv. Kateřině dány byly na ten klášter.

Item také rozkazuji a tak chci, by Lužec dvůr i se vsí byl postoupen jeptiškám sv. Jirským na hradě pražském, a již aby ony sobě ozim sely; ale oni aby toho obilí sklizeného i úrod svatohavelských požili k Roudnici.

Item rozkazuji, aby ke klášteru roudnickému deset nebo XII kop, čímž by mohl kněz oltářník živ býti, platu věčného koupili a dali, aby paměť věčná byla za mou duši i jiných předků; a ten kněz, který by tu službu boží vedl u toho oltáře, aby rozdával tělo a krev boží pod obojí způsobem lidu obecnému. A do téhož kláštera k témuž oltáři odkazuji a dávám plášť svůj zlatohlavový, aby byl udělán ornát ke cti Pánu našemu všemohoucímu.

A ta kaplička, jakož máti má leží, aby byla omřížována mříží nyní hned, ale dřevěnou, a potom hned aby dělali železnou dobrou. Však proto skrze kapli průchod na ambít může dobře býti, jedno tím větší dveře v mříži udělajíc.

Item pod Mělník do klášteríka (pozn. Augustiánského v Pšovce) 15 stop bylo dáno.

Item Hlavno (Kostelní) ves, ten úrok aby berouc sami, jakož nyní, i dávali jej do Staré Boleslavi na to dílo, ne kněžím, než aby se kostel dělal. A ve vsi v Dřizech z tej vinice, jakož jsem panu Zdeňkovi postúpil (pozn. ze Šternberka), aby se pan Zdeňek s těmi kněžími ve Staré Boleslavi dělil o to víno k službě boží.

Item na špitál pod hradem v Roudnici 20 kop odkazuji, aby se chudým něco opravilo, i ten kůr nebo ten kostelík.

Item dva kalichy dobré stříberné pozlacené aby byly udělány, jeden k tomu oltáři do kláštera roudnického do nahoře jmenované kaple a druhý aby poslali do Holohlav ku Smiřicům, tu kde otec a bratr můj leží. A k tomu kostelu do Holohlav, aby kopu platu věčného koupili.

Item dlhuhy mé všechny, komuž bych od vinen byl, aby spravedlivě a docela zaplatili, kteříž by řádně byli okázáni. A listové, které jsou nám dané ku schování, číkolivěk by byly, aby jim řádně a spravedlivě byly vydány a vráceny beze zbytku.

Item o šafáře z Tuboz a o dceři její, jakož jsou mi vsi postoupily, na kterou měli zápis, i majestáty vydaly; ty vedle jiných listův ve sklípku leží a o svědčí na 60 kop; dáno jim pak na to 12 kop; když by se jim co dobrého nahodilo a nebo se ta děvečka vdala, aby jim ostatek dodán byl, anebo toho platu jim zase postoupeno s navrácením majestátu.

Item prosil jsem kněze Martina (pozn. Martin Lupáč z Klatov) mého posledního zpovědníka, aby na Roudnici k paní jel a ji a purkrabí tohoto kšaftu aby zpravil, i jiných věcí aby ji ode mne i od sebe radil. A věřím ji, že podle jeho rady sama se i ty děti spravovati bude, neb jest dobrý člověk, ačkoli mnozí jemu z nepřízně utrhlí sú, s mně bohdá v poslední čas mnoho dobrého učinil a posloužil v mé největší potřebě. A zvlášť věřím paní, že všechny přípravy, krumповání, zápony na svých i na mých přípravách všechny zruší a děti v ty žádné přípravy připravovati nebude, než aby to prodáno nebo chováno bylo na jiné dobré těch dětí.

Item aby koupeno bylo sukna za 20 nebo za 30 kop, a to aby rozdáno bylo vedle rady téhož kněze Martina a kněze Valentina; neb jsem také šubu mů černů knězi Martinovi odkázal, aby z toho chudým učinil s radou a vědomím páně Přechovým. A zvlášť rozkazuji a prosím, aby vsudy s chudými lidmi o úroky milostivě nakládali, netoliko z nich berouc, ale chudým těm, kterýmž by věděli, raději připomínali! A když by kolivěk kněz Martin tam přijel, aby mu paní čtyři kopy na plášť dala.

Item jachant (pozn. drahý kámen) můj veliký, ten odkazuji Přechovi (pozn. Přech z Budkovic byl jeden z předních konšelů staroměstských).

Item prosím paní, ženu mou, i poručníky a jim plně věřím, že to tak opatří, aby v Roudnici, v městech, městečkách i vsích, po všem zboží mém, kde jsou kostely a kněží, tělo a krev boží pod obojí způsobu lidu obecnému bylo rozdáváno a zvlášť dítky mé aby jinak vedeny nebyly, než ku přijímání těla a krve boží pod obojí způsobu.

Item špitálství hoštecké, jakož Hrzek ode mne drží, poručím, aby kostelníci s Hoštece, nynější a budoucí, ten plat vybírajíc, mezi chudé všechen rozdávali na všaký rok; a Hrzek bude-li se paní a děti držeti, aby mu jiným, jako se zdáti bude, pomáhal.

Item jakož pan Tečinský (pozn. Jan Čečelic na Tečíněvsí, ves náležela z části špitálu v Hoštece) ves Vedlice drží ode mne ve 40 kopách, ten list aby splatic zřezali. Jakož jsem témuž Tečenskému dáti mě koláče (pozn. poctou nebo odměnou), 24 kop gr. o Vteln (Vtelně Mělnické), což jemu dodáno ještě není, aby dodáno

Smiřice a Smiřičtí – pokračování

bylo. A jakož jest přišel na mě o ten vraný kuon, abych mu dal, co bych chtěl, tak chci i poručím, aby mu zaň 12 kop gr. bylo dáno.

Item chci a přikazuji, aby Petřík, nynější purkrabí roudnický, že mnohým věcem svědom jest, byl s poručníky ve všech věcech paní a dětem k radě a nápomocen a věci mu tuto rozkázaných pílén, jako který z nich, tak aby v opatrování a týchž věci jednání s vědomím a radů jeho vždy bylo jednáno.

Item by všichni úředníci ze všech zámků, služebníci i lidé poddani byli zavázáni slíby napřed k paní a dětem a ku panu Zdeňkovi, neb Rabštejn nyní vězněn jest (pozn. Jan z Rabštejna, přítel Smiřického, byl jat s ním zároveň pro podezření, že je spoluvinen, ale později propuštěn).

Také aby synové moji jinde nebyli než při paní, a tu se doma učili latině i německy, majíce mistry své, tak aby v tom učení přetahování nebyli, než učili se poznenáhlu. A tiž také, aby bratrané moji Jan a Hynek, jako i za mne, tu s paní byli, leč by kdy Jan ze své vůle, nebo pro potřebu na Smiřice dojel a pobyl, jehož mi se zdá, aby tam nyní dohlédl aspoň týden nebo na dvě neděle a ohledal která tam stojí hospodářství a jiné věci. A také chtěl-li by kdy s panem Zdeňkem pobýti, může tak učiniti, jako se paní. A ať jich poslouchají oba, napřed paní a poručníky, pana Zdeňka a pana Rabštejna.

Item také mám list na Baštského (pozn. Václav Baštský z Lerojid) na sto kop a ten jest v mém sklípku ve škatuli, mám za to, že v okně, témuž Baštskému odpouštím a dávám na tom listu 30 kop, aby jedno 70 kop stál.

Item u Hanůška ze Stupice máte 50 zl. uherských, které má na sv. Havla plniti purkrabětovi Zdeňkovi Prorubskému, jakož jsem mu koně půjčil, toho jemu nechejte.

Item o dluh Jirov a Brožuov jakož mě dávno upomínají, odbudte jich, jakož se panu Přechovi bude sdáti.

Item o domu mém v Celetné ulici poroučím, aby mistr Rokycana, pan Přech a kněz Martin to obrátili za mou duši, jakož se jim nejlépe bude zdáti (pozn.: dům u Červených zvonů čp. 558 II. koupil Smiřický teprve r. 1452

– Rokycana a Lupáč jej pak prodali r. 1466 za 260 kop).

Item ty milý purkrabí, buď dobrý hospodář paní a dětí mých a chovej jich dobře, jakož já plně věřím, že se z toho netrhneš a vedle oněch dvou poručníkův, pana Zdeňka a pana Rabštejna, jakož jsem jej deskami za poručníky pro paní přidal ku pomoci, pilně pomocen budeš, nebo tys mnohých věcí nej-svědomitější.

Item panu Zdeňkovi věřím a jeho prosím, jakožto švakra svého milého, aby se v ty věci pilně vkládal a paní a dítě mých neopouštěl v ničem. Takéž i pan Rabštejn.

Žádal jsem, abych ve špitálu staroměstském položen byl, to se podle mé žádosti stane. Prosím, abyste na ten špitál pomněli a za mě častokrát všudy prosit kázali pána Boha všemohoucího. Na svědomí toho prosil jsem opatrných panuov Vaňka Korandy a Samuela Velvara, konšelů přísežných Starého Města Pražského, aby pečeť rychtářovu podle řádu a obyčeje města jich zdedajíc, pečeti své také přivěsili k tomuto listu, jenž jest dán léta od narození Syna božího tisícího čtyřstého padesátého třetího ve čtvrtce před hodem Narození p. Marie matky boží.

Závěť je uložena v Archivu města Prahy. Přetisk v Arch. Č. XXVI.

S využitím poznatků z knihy J. J. Jakla: Jan Smiřický ze Smiřic a ze spisu J. Zemana: Z pamětí Smiřic pro Zpravodaj připravil Miroslav Volák

Georg Mautner von Markhof

Narozen 11. 6. 1926 ve Vídni, zemřel 13. 5. 2008 tamtéž. Čestným občanem města Smiřic jmenován 28. 6. 1993.

Během Anschlusu Rakouska se skrýval ve Švýcarsku, zde i vystudoval. Jeho snem bylo stát se novinářem, sen se mu však brzy rozplynul. Ve Švýcarsku nesehnal místo žurnalisty a v Rakousku panovala cenzura. V roce 1949 tedy nastoupil do rodinné firmy jako vedoucí prodeje. Díky strýci Manfrédovi, který nespustil firmu z očí ani za války, byly podniky v Simmeringu první, které po válce obnovily normální provoz. Firma rozšířila nabídku o křen a ovocný sirup.

V roce 1956 ho jeho otec posadil do funkce vedoucího obchodu pivovarnické společnosti. Později přebírá i vedení továrny na výrobu kvasnic a lihovar v Semmeringu. Po neshodách ve vedení podniku se roku 1957 obrací ke své staré lásce – žurnalistice a zakládá časopis Vědecký horizont (Wirtschafts Horizont). S problémy se potýká i v soukromí. Mautner Markhof se roku 1960 nechal rozvést se svou první ženou, tři děti Georg Quintus (4), Carmen (1) a Marcus (2) zůstaly u něho a psů v domě na Simmeringu – tovární oblasti Vídně. Marcus: „Vyprávěl nám každý večer před spaním na pokračování příběhy, dohromady trvaly tři roky.“

V 70. letech se firma Th & G Mautner Markhof slučuje se spojeními továrnami na výrobu droždí do a. s. Mautner Markhof Holding a pivovar Schwechat se závodem Brau AG. Krátce poté končí výroba lihu. V roce 1970 je zvolen šéfem Mautner Markhof Holding. V roce 1977 vstupuje také do politiky, stal se členem FPÖ (svobodní), poslancem parlamentu a poradcem vedení strany pro vědu. Stal se tak černou ovčí Mautnerova klanu, rodina podporovala ÖVP (lidovci). V blízkých společenských kruzích šly brzy rozhořčené řeči, že v mládí nainhaloval příliš mnoho pivních par.

V roce 1984 vstupuje Holding jako první rodinná společnost po 2. světové válce na burzu. Po roce 1989 začali Mautnerové podnikat i v České republice, výroba kečupů – KAND Dobruška a výroba hořčice – Malva Chlumec n. C. V roce 2001, již po jeho smrti, je poslední aktivní rodinný podnik Markhof Feinkost GmbH prodán německé rodinné společnosti Delvay Senf & Feinkost.

Dle časopisu Trend a vlastních poznámek připravil Milan Plšek

Georg Mautner von Markhof s chotí ve Smiřicích 28. 6. 1993 při příležitosti udělení čestného občanství

Smiřičtí a Valdštejn – 2. část

V části první jsme sledovali společenský vzestup, nabývání majetku a strmou politickou kariéru úspěšného císařského vojevůdce.

V roce 1625 se stal Valdštejn říšským knížetem a císař povýšil jeho frýdlantské panství na vévodství, čímž ho vyňal z území českého státu a učinil nezávislým. Být nejbohatším mužem Čech mu však nestačí, chce se proslavit. Téhož roku přistupuje císař na Valdštejnovu nabídku, že mu postaví na své náklady armádu, stal se tehdy i nejvyšším velitelem císařských vojsk. Valdštejn byl prvním vojevůdcem, který si vydrží vlastní armádu, kterou sám i financoval. Náklady později císaři šikovně vyúčtoval, získal za ně do zástavy rozsáhlé majetky Smiřických. Na válečném poli byl úspěšný, přinutil dánského krále přijmout mír. Přesvědčuje císaře, aby válku v Evropě ukončil a vyrazil proti Osmanům. S tím ale neuspěl, císař se chce nejdříve vypořádat s protestanty. Velké úspěchy však přináší i velké nepřátele, a těch měl Valdštejn u dvora dost. To vedlo až k jeho odvolání z čela císařské armády v roce 1630, byla to také podmínka kurfiřtů pro zvolení císařova syna římským králem. I přes hanebnou odměnu za prokázané služby Valdštejn zůstal k císaři loajální.

V té době však zahájil švédský král Gustav II. vítězný postup severním Německem, roku 1631 pak obsazují Švédové Čechy. Švédské vojenské úspěchy vedly o rok později císaře k opětovnému povolání vévody do čela císařské armády. Valdštejn je opět úspěšný, postup Švédů zarazil v bitvě u Lützen, kde padl i král Gustav II. Místo rozdrčení nepřátel je Valdštejn nerozhodný až netečný, roku 1633 vyjednává o míru jak se Sasy, tak i se Švédy. To vyvolává nevoli na císařském dvoře, mluví se i o zradě. Jeho setrvávání u moci je považováno za nebezpečné. Někteří z jeho velitelů pochopili, že nadešel čas změnit stranu. Příkladem byli Ottavio Piccolomini, Matyáš Gallas a Johan z Aldringenu.

Dekretem z 24. ledna 1634 zbavil císař Valdštejna velení a nařídil jeho zatčení nebo zabití. Když se Valdštejn o rozsudku doslechl, rozhodl se české země opustit přes Cheb, kde chtěl se svými vojáky přenocovat. Zde byl 25. února 1634 císařovými pochopy zavražděn i s důstojníky Kinským, Illovem a Trčkou. V té době byl již smrtelně nemocný, trpěl velkými bolestmi. Organizátor vraždy plukovník Buttler věděl, že přímo napadnout Valdštejna nemohou, využil k vykonání exekuce tedy lsti. On i vrah Valdštejna Walter Deveroux žili po zavraždění Valdštejna několik týdnů na výsluní slávy, přišlo povýšení a možnost dle libosti utrácet po krčmách. Valdštejn však byl osobností až do posledního dechu a jeho smrt vzbudila ohromný rozruch. Z letáků, zpráv a novin o chebské hromadné vraždě, jež vydávala protihabsburská strana, sršelo opovržení nad zákeřností císaře Ferdinanda II., jeho rádců a generálů, kteří rozhodli o zavraždění Valdštejna bez jakéhokoliv soudu, bez řádné obžaloby a hlavně bez možnosti sebe-

menší obhajoby. Roku 1636 byl v tichosti pohřben do hrobky kartouzského kláštera ve Valdicích. Po zrušení kláštera byly tělesné ostatky přeneseny roku 1785 do Mnichova Hradiště, kde spočívají podnes.

Tak skončil jeden z nejproslulejších Čechů, skončila hra, v níž podváděli všichni: císař, Valdštejn, generálové i plukovníci. Smrtí Valdštejna padly také veškeré naděje české emigrantské šlechty i potomků Smiřických na návrat do vlasti, císař podruhé hrozivě v Čechách vítězí. Valdštejn byl nepochybně jedním z nejúspěšnějších a nejbezohlednějších kariéristů v našich dějinách. Na místo Valdštejna císař dosazuje Matyáše Gallase (1584–1647), který po jeho smrti také získává Valdštejnovo vojvodství.

Valdštejnové jsou starobylym českým rodem, odvozujiícím svůj původ od Markvarticů z Pojizeří. Jejich nejstarší známý předek Markvart z Waldsteina, komoří krále Vladislava II., je doložen již v roce 1159. Pravopisná podoba jejich jména se během věků měnila. Koncem 13. století si Zdeněk z Hruštic vybuodoval na pískovcových skalách Českého ráje hrad „Waldstein“ a začal se psát z Valdštejna. Hrad přešel počátkem 14. století do majetku příbuzného Jindřicha z Vartemberka. Na přelomu 15. a 16. století se rod rozdělil do dvou hlavních linií, z nichž mladší Zdenkova (†1525), z které pocházel i Albrecht Valdštejn, vymřela po meči v druhé polovině 19. století. Starší Vilémova (†1557) žije podnes. Slavný válečník se sice psal „z Valdštejna“, ve skutečnosti ale rodové sídlo získal až jako konfiskát po Bílé hoře. To byl již hrad pouhou zříceninou.

Po vojevůdcově smrti se jeho jediná dcera Marie Alžběta provdala za Rudolfa z Kounic a přes jejich potomky jsou s velkým generalissem spřízněni i někteří Lichtenštejnové, Nosticové, Rohanové a Černínové. Jméno Valdštejn přežilo i díky dalším větvím rodu. Jan Fridrich z Valdštejna to dotáhl až na pražského arcibiskupa (1675–1694). Po Josefu Karlovi zůstala na zámku v Duchcově obrovská knihovna, jejímž nejznámějším správcem byl Giacomo Casanova. Již za Rudolfa II. (1571–1611) zaujímali Valdštejnové v hordě ziskuchtivých oligarchů jedno z předních míst. I po smrti Albrechta zůstala velká část jmění v rukou Valdštejnových příbuzných, kteří už předtím nestáli naprázdno před plným korytem. Po roce 1945 se členové rodu uchýlili do Rakouska.

Fascinující osud Valdštejna byl i předlohou mnoha literárních děl, zejména v zahraničí. Autoři se zabývali hlavně otázkou jeho zrady císaře, většinou se přiklání k názoru, že se stal obětí intrik. Skutečnou pravdu se již nikdy nedozvíme, archivní prameny sotva ještě vydají nějaké nové informace.

Dle historické literatury sestavil Ing. Milan Plšek

DDM Smiřice pořádá

VÁNOČNÍ TURNAJ

VE STOLNÍM TENISU

v tělocvičně ZŠ v sobotu 20. 12. 2014

pro všechny hráče, s jistou účastí polského týmu z Boguszowa-Gorce

Prezentace: 9:15–9:45 hodin
Turnaj: 10:00–15:00 hodin
Ukončení: 15:00 hodin (vyhlášení výsledků)

Startovné: děti do 15 let (r. 1999 a mladší) 20,- Kč (v ceně pití, sušenka)
dospělí (r. 1998 a starší) 50,- Kč (v ceně pití, sušenka)

Přihlášky: do pátku 19. 12. 2014 (NEZBYTNĚ NUTNÉ!!!)
panu Tomaszovi Raszkovi na tel. 604 655 437

Sponzoři: Městský úřad Smiřice, Vaillant Group Czech s.r.o., Truhlářství Matuška Petr, U Brožů Řeznictví – Potraviny, Stebau Jaroměř, s. r. o., K-Triumph Velichovky

Palackého 48, 503 03 Smiřice
1. patro - vchod z ulice

Kontakt: +420 778 088 966
Email: info@oftex.cz

OČNÍ CENTRUM A OPTIKA OTEVŘENA

OČNÍ VYŠETŘENÍ BEZ OBJEDNÁNÍ

www.oftex.cz

Kontejnery 1 – 12 m³

Avie a Multicara, Scania sklápěč – nosnost 10 tun.

**Přeprava písku, betonu, sutí, kůry a dalších materiálů,
nakládání a skládání hydraulickou rukou.**

Práce montážní plošinou: 10 a 20 m.

Zemní práce: minibagrem a traktorbagrem.

Nakládka sypkých materiálů.

Prodej písku a kameniva.

www.nalozitaodvezt.cz, tel. 602 242 042

Kulturní pozvánky

Ohlédnutí za akcí REVIVALOVÉ LÉTO

V pátek 11. 7. 2014 uspořádalo Kulturní středisko Dvorana a město Smiřice ve spolupráci s Láďou Obstem 1. ročník REVIVALOVÉHO LÉTA na fotbalovém hřišti ve Smiřicích. Úvodem vystoupila zpěvačka Jana Karasová, semifinalistka Československé Superstar 2011. Po setmění zazpívala a zatancila revivalová skupina Queenie, která dokázala vytvořit show jako jejich originál. Závěrem zahrály kapely Plán B a W.I.T.S. Počasí nám přálo, potěšila nás návštěvnost 180 diváků. Pro kladné ohlasy jsme se rozhodli uspořádat i další ročník revivalového léta – 11. 7. 2015 se k nám chystá revivalová skupina ABBA.

Na co se můžete těšit v 1. čtvrtletí 2015:

14. 2. od 19 hod.

ALE KOUKEJ VRÁTIT TO PYŽAMO

– komedie o nemocném a kontrolorovi nemocných v podání divadelního souboru F. A. Šubert z Dobrušky (KD Dvorana)

22. 2. od 14 hod.

DĚTSKÝ KARNEVAL VOSA JEDE

– pořad od zavedené agentury plný soutěží, písniček a další zábavy, v němž se děti samy stanou účinkujícími (KD Dvorana)

7. 3. od 17 hod.

VZPOMÍNKOVÝ KONCERT HANY JURIČKOVÉ

(Kaple Zjevení Páně)

14. 3. od 19 hod.

NA STOJÁKA

– oblíbená stand up comedy známá z televizních obrazovek, vystoupí Karel Hynek, Ester Kočíková a Pepa Polášek (KD Dvorana)

21. 3.

MYSLIVECKÁ ZÁBAVA (KD Dvorana)

28. 3. – 5. 4.

SMIŘICKÉ SVÁTKY HUDBY

– 12. ročník hudebního festivalu, program koncertů viz str. 15 (Kaple Zjevení Páně)

PLESOVÁ SEZÓNA 2015

10. 1. – Myslivecký ples (MS Smiřice)

16. 1. – Myslivecký ples (MS Skalice)

23. 1. – Myslivecký ples (MS Smržov)

30. 1. – Myslivecký ples (OMS Hradec Králové)

7. 2. – Ples Obecního úřadu Skalice

13. 2. – Myslivecký ples (MS Okrouhlík – Rusek)

20. 2. – Ples Kulturního střediska Dvorana, s. r. o.

Začátky plesů jsou ve 20 hodin.

Informace o akcích získáte v Kulturním středisku Dvorana, s. r. o., tel. 602 316 525 nebo na webu www.ksdvorana.mestosmirice.cz.

Kulturní středisko Dvorana, s. r. o.

Poděkování a přání

OBYVATELÉ DOMOVA S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU VE SMIŘICÍCH touto cestou velmi děkují dětem z družiny Základní školy ve Smiřicích a jejich vychovatelkám za krásná vánoční přání a výzdobu, které vyrobily, a tak pomohly vyzdobit společné prostory Domova.

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Přejeme Vám příjemné prožití vánočních svátků, mnoho zdraví, štěstí a lásky v novém roce 2015, připojujeme poděkování našim uživatelům a jejich rodinám za důvěru a těšíme se na další úspěšnou spolupráci.

Mgr. Iveta Brzková, Obecný zájem, o. s.

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, fax. 495 809 018, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Miroslav Volák, Ladislava Reichová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod. Tisk: Tiskárny B.N.B., spol. s r.o., Velké Poříčí

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20,- Kč. Náklad tohoto čísla 400 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák – Zemanova ul., Tabák – Palackého ul., podatelna MěÚ Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/2015 – 22. 5. 2015.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

I tohle je ze Smiřic

Pan Petr Hnik se synem pořídili tyto snímky z vrcholu síla.
Umíte se zorientovat, co fotoaparátem zvěčnili?